

บทที่ 4

การจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของภาคชนบทและ ชุมชนเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2552

การดำเนินงานโครงการวิจัยเรื่อง “การจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของภาคชนบทและชุมชนเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปี 2552 (CMRU – SML)” ภายใต้แนวคิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่ว่า หากมีการเรียนรู้ร่วมกันจนเกิดการพัฒนาความคิด และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปฏิบัติ ผ่านกระบวนการกลุ่มและได้ผู้เชี่ยวชาญสนับสนุนในการปฏิบัติงานและให้คำชี้แนะอย่างมีส่วนร่วมแล้ว มนุษย์จะพัฒนาตนเองได้เหมาะสมกับสภาพของบริบทที่ตนเองปฏิบัติงาน และเหมาะสมกับสภาพสังคมที่มนุษย์นั้นดำรงอยู่ เฉกเช่น โครงการวิจัยนี้ที่ได้ทำการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชุมชน ทั้งในส่วนของผู้นำองค์กร ผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงผู้รับนโยบายหรือชุมชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในการพัฒนาชุมชนของตนเอง ทั้งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการพัฒนาด้านสังคม เรียกว่า การจัดการเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio – economic Management Learning: SML) สามารถอธิบายผลการวิจัย อันได้แก่ ผลการวิจัยตามกระบวนการจัดการการเรียนรู้ (LM) และผลการวิจัยตามกรอบแนวคิดของโครงการ ดังนี้

4.1 ผลการวิจัยตามกระบวนการจัดการการเรียนรู้ (LM)

เพื่อให้โครงการวิจัยเกิดผลสัมฤทธิ์ จึงจำเป็นต้องใช้แนวคิดกระบวนการจัดการการเรียนรู้ (LM) ในการดำเนินงานวิจัย อธิบายวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ด้าน ดังแบบจำลองการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ หน้าที่ 94 (ภาพที่ 3.1) ได้แก่ ด้านที่ 1 คือ การจัดการการเรียนรู้ (LM) ร่วมกับนักวิจัยท้องถิ่น (Researcher of Rural and Urban: RR) ให้สามารถสร้างงานวิจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสม ด้าน 2 คือ การจัดการการเรียนรู้ (LM) ร่วมกับสมาชิกของชุมชนในท้องถิ่น ให้สามารถใช้กระบวนการจัดการการเรียนรู้ ในการสร้างแผนชุมชนทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเหมาะสมตามบริบทท้องถิ่นของตนเอง พร้อมทั้งให้ชุมชนใช้แผนชุมชนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้กับท้องถิ่นของตนเอง ยกเว้นการพัฒนาชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมสู่ระดับที่เข้มแข็งได้ ด้านที่ 3 การจัดการการเรียนรู้ (LM) ร่วมกับทรัพยากรมนุษย์ใน

ชุมชน (Human Resource: HR) ต่อการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ด้าน 4 การจัดการการเรียนรู้ (LM) ร่วมกับชุมชนในการจัดการการเรียนรู้ด้านการสื่อสาร (Communication Management Learning: CML) เพื่อสร้างและพัฒนานักประชาสัมพันธ์ชุมชนประจำท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสม และด้านที่ 5 การวัดมูลค่าเพิ่มจากการจัดการการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (Marginal Value of Socio – economic Management Learning: MV – SML) ของท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัยในแต่ละด้าน สามารถอธิบายผลการวิจัยตามกระบวนการจัดการการเรียนรู้ (LM) ได้ดังนี้

4.1.1 การจัดการการเรียนรู้เพื่อสร้าง และพัฒนานักวิจัยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนานักวิจัยท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยวิธีการจัดการการเรียนรู้ (Learning Management: LM) พร้อมกับการเพิ่มศักยภาพของนักวิจัยท้องถิ่น ให้สามารถสร้างงานวิจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสม

ผลการดำเนินงานวิจัยในปี 2552 นักวิจัยได้มีการจัดการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนเพื่อสร้างและพัฒนานักวิจัยท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ให้สามารถดำเนินการวิจัยร่วมกับชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสมตามสภาพบริบทชุมชนที่มีความแตกต่างกันของแต่ละท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งในกระบวนการสร้างและพัฒนา นักวิจัยท้องถิ่น นักวิจัยได้ใช้แนวคิดของการจัดการการเรียนรู้ (Learning Management: LM) เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 3 ฝ่าย ได้แก่ กลุ่มชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และนักวิจัยท้องถิ่น โดยการประสานความร่วมมือกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 58 แห่ง เพื่อคัดเลือกบุคลากรที่มีความพร้อมให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ สร้างและพัฒนาให้เป็นนักวิจัยท้องถิ่นตัวแทนจังหวัดเชียงใหม่ ก่อให้เกิดโครงการวิจัยในท้องถิ่นทั้ง 58 แห่ง ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้วยการวิจัย โดยคนในชุมชนอย่างแท้จริงตามกระบวนการวิจัย 4 ขั้นตอน ได้แก่

(1) การคัดเลือกหัวข้อในการวิจัย (Selection of problem area)

นักวิจัยได้จัดการเรียนรู้ร่วมกับนักวิจัยท้องถิ่น เพื่อให้ให้นักวิจัยท้องถิ่นเกิดความเข้าใจถึงวิธีการคัดเลือกหัวข้อในการวิจัยที่ถูกต้องและสามารถก่อให้เกิดผลทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้จริง โดยนักวิจัยท้องถิ่นได้ทำการวิเคราะห์

ถึงสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนทั้งปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและปัญหาทางด้านสังคม เพื่อกำหนดโจทย์การวิจัย วัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง

(2) วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล (Method of gathering data)

นักวิจัยท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้ที่เก็บรวบรวมข้อมูลในชุมชน โดยอาศัยความใกล้ชิดกับชุมชน ทำให้นักวิจัยท้องถิ่นสามารถเก็บภาพรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัยได้เป็นอย่างดี อาศัยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการวิจัยที่ถูกต้องและสมบูรณ์มากที่สุด

(3) การวิเคราะห์และการตีความข้อมูล (Analysis and interpretation of the data)

การจัดการเรียนรู้ในการวิเคราะห์และการตีความข้อมูล นักวิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกับนักวิจัยท้องถิ่น เพื่อให้ นักวิจัยท้องถิ่นสามารถวิเคราะห์ถึงข้อมูลที่มีอยู่ในชุมชน โดยการวิเคราะห์และแยกประเภทของโครงการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง ให้สามารถดำเนินการวิจัยโดยเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นรูปธรรม

(4) การเสนอผลการวิจัยและข้อสรุป (Conclusions and final report)

การจัดการเรียนรู้ในขั้นตอนของการนำเสนอผลการวิจัยและสรุปผล นักวิจัยได้จัดการเรียนรู้ร่วมกับนักวิจัยท้องถิ่น เพื่อให้ นักวิจัยท้องถิ่นสามารถสรุปผลการดำเนินการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัยที่ได้เสนอต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ อีกทั้งยังนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองในด้านอื่นๆต่อไป

การเพิ่มศักยภาพของนักวิจัยท้องถิ่นให้สามารถสร้างงานวิจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสม นักวิจัยได้ออกแบบการวิจัยในการเพิ่มศักยภาพของนักวิจัยท้องถิ่นทั้ง 58 คน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกับคนในชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการวิจัยเป็นหลัก ทำให้นักวิจัยท้องถิ่นเกิดการพัฒนาศักยภาพทางด้านการทำงานร่วมกับชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเกิดการพัฒนาทักษะในด้านการวางแผนการดำเนินงาน เพื่อแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองด้วยกระบวนการวิจัย ซึ่งการดำเนินงานตามโครงการวิจัยในครั้งนี้ สามารถแสดงให้เห็นถึงลำดับขั้นของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของ

นักวิจัยท้องถิ่น ตามขั้นตอนของการเรียนรู้ (Learning Management: LM) ทั้ง 4 ขั้นตอนโดยสรุป กล่าวคือ โดยสภาพบริบทของการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา การดำเนินงานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากการพัฒนาส่วนใหญ่ได้มุ่งเน้นในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น ซึ่งเป็นการพัฒนาทางด้านวัตถุเพียงด้านเดียวและได้ละเลยการพัฒนาทางด้านศักยภาพของคนในชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองและช่วยเหลือกันได้ในชุมชน จากการที่ชุมชนไม่ทราบหรือไม่รู้จักตนเองตามสภาพบริบทของชุมชนเรียกว่าขั้นของการไม่รู้ ดังนั้น การดำเนินงานตามโครงการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาักวิจัยท้องถิ่นในครั้งนี้ นักวิจัยจึงได้ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อให้ชุมชนได้รับรู้ถึงบริบทและศักยภาพของตนเอง และให้ทราบถึงความสำคัญในการพัฒนาชุมชนของตนเองเพื่อเข้าสู่ กระบวนการในการดำเนินงานในขั้นตอนของการรับรู้ตามแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ (Learning Management: LM) นักวิจัยจะใช้กระบวนการทางด้านการวิจัยแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ถูกต้องตามบริบทของชุมชนของตนเอง ซึ่งนักวิจัยจะสร้างและพัฒนานักวิจัยท้องถิ่นเพื่อดำเนินงานด้านการวิจัยเพื่อหาแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นที่มีความเหมาะสมและสามารถดำเนินงานได้บนพื้นฐานด้านความพร้อมของชุมชนเอง โดยนักวิจัยจะได้เรียนรู้ร่วมกับนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ให้รับรู้และเข้าใจในกระบวนการพัฒนากับนักวิจัยท้องถิ่นอย่างถูกต้อง นักวิจัยจะจัดการเรียนรู้ร่วมกับนักวิจัยท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในหลักการของการวิจัยเพื่อให้นักวิจัยท้องถิ่นสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสม เรียกขั้นตอนนี้ว่า การเลียนแบบหรือเลียนรู้ โดยมีตัวอย่างนักวิจัยชุมชนและต้นแบบชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นเป็นต้นแบบของการเรียนรู้หรือเลียนแบบ และในการกระบวนการเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในหลักของการวิจัย นักวิจัยได้ใช้ทฤษฎีการวิจัยเป็นทฤษฎีในการจัดการเรียนรู้ร่วมกับนักวิจัยท้องถิ่นคือ การคัดเลือกหัวข้อในการวิจัย วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และการตีความข้อมูล และการเสนอผลการวิจัยและข้อสรุปผลการวิจัย เป็นแนวทางให้นักวิจัยท้องถิ่นได้เรียนรู้ร่วมกับทั้ง 3 ฝ่ายคือ ชุมชน นักวิจัยท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถทำให้เกิดพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม จึงเรียกได้ว่าเป็นการเรียนรู้อย่างแท้จริง

จากผลการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปผลสัมฤทธิ์ของโครงการวิจัย ซึ่งเกิดจากการจัดการการเรียนรู้ (LM) ของคนในชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และ นักวิจัยท้องถิ่น ผลการดำเนินงานพบว่า นักวิจัยท้องถิ่นสามารถดำเนินการวิจัยชุมชนจำนวน 58 เรื่อง ประกอบด้วยการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ จำนวน 32 เรื่อง และการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมจำนวน 26 เรื่อง

(1) ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ

(1.1) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล ยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

(1.2) การส่งเสริมอาชีพให้กับผู้สูงอายุ โรงเรียนผู้สูงอายุศาลาสร้างสุข บ้านแม่จะจาน ตำบลจี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

(1.3) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล น้ำแพร่ อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

(1.4) การส่งเสริมกลุ่มอาชีพบ้านสันมะนาว ตำบลแม่สาว อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่

(1.5) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบ้านแม่กำปอง ตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

(1.6) การส่งเสริมอาชีพกลุ่มแกะสลักไม้บ้านสันต้นม่วง ตำบลสำราญราษฎร์ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

(1.7) การส่งเสริมอาชีพกลุ่มหัตถกรรมผ้าทอและกลุ่มหัตถกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ บ้านทุ่งปี่ ตำบลทุ่งปี่ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

(1.8) การส่งเสริมอาชีพกลุ่มสหกรณ์รากไม้บ้านแม่บัวนดอยเต่า ตำบลโป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่

(1.9) การส่งเสริมอาชีพหมู่บ้านเห็ดหอมและหมู่บ้านพอเพียง บ้านป่ากือ ตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่

(1.10) การส่งเสริมอาชีพกลุ่มแม่ใจบ้านดิน ตำบลบ้านเป้า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

(1.11) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล กี้ดช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

(1.12) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล รื่องวัวแดง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

(1.13) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
สันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

(1.14) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
แม่คือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

(1.15) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
ห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

(1.16) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
บวกค้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

(1.17) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
สันติสุข อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่

(1.18) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
สันทราย อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

(1.19) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
แม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

(1.20) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
บ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

(1.21) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
ดอนเปา อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

(1.22) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
บ้านทับ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

(1.23) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
บ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

(1.24) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
เวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

(1.25) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
โป่งแยง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

(1.26) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
ทุ่งรวงทอง อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

(1.27) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
บ้านกาด อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

(1.28) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
สง่าบ้าน อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่

(1.29) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
ทุ่งด้อม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

(1.30) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
มะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

(1.31) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
สันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

(1.32) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบล
ท่ากว้าง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

(2) ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคม

(2.1) การเสริมสร้างกิจกรรมการมีส่วนร่วมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาใน
เด็กและเยาวชนในตำบลป่าเมี่ยง อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่

(2.2) การเสริมสร้างเครือข่ายเด็กและเยาวชนกับการมีส่วนร่วมในชุมชน
ตำบลหนองแฝก อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

(2.3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งทางสังคมกับการมีส่วนร่วมของชุมชน
ในการรณรงค์เพื่อลดเหล้าในงานพิธีกรรมในตำบลสันป่า อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

(2.4) การพัฒนาสังคมด้วยการพัฒนาระบบการบริหารจัดการกลุ่ม
เกษตรกรบ้านดอนตัน ตำบลเหมืองแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

(2.5) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการศูนย์เอนกประสงค์บริการผู้สูงอายุ
องค์กรสวัสดิการชุมชน เพื่อจัดระบบการให้บริการสวัสดิการสังคมกับคนในชุมชนตำบล
อินทิล อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

(2.6) การพัฒนาสังคมด้วยการพัฒนาระบบการบริหารจัดการกลุ่มดีสี่
บ้านบ่อหิน ตำบลตลาดขวัญ อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่

(2.7) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไข
ปัญหาในเด็กและเยาวชนของตำบลสะลวง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

(2.8) การพัฒนาระบบการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ
เพื่อเสริมสร้างความสุขและสร้างเครือข่ายของผู้สูงอายุในตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัด
เชียงใหม่

(1.9) โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางสังคมกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการณรงค์เพื่อลดการผลิตและการดื่มสุราของประชาชนในตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

(1.10) การพัฒนาศักยภาพในการให้บริการของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนประจำตำบลแม่คะ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

(1.11) การส่งเสริมและพัฒนาป่าชุมชนบ้านสหกรณ์ทุ่งใหม่ ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

(1.12) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสของชุมชนบ้านคอนแก้ว ตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

(1.13) การส่งเสริมและพัฒนาเพื่อฟื้นฟูป่าชุมชนบ้านแม่จันเหนือ ตำบลบ้านปาง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

(1.14) การส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนบ้านเหมืองคำ ตำบลริมเหนือ อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

(1.15) โครงการส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชนในชุมชนบ้านแพะขวาง ตำบลน้ำแพร่ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

(1.16) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการสหกรณ์ร้านค้าบ้านน้ำไทรง ตำบลสบแม่จ่า อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

(1.17) การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้กับการสืบสานประเพณีเลี้ยงผีขุนน้ำของชุมชนบ้านกำแพงหิน ตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

(1.18) การมีส่วนร่วมของชุมชนกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในชุมชนบ้านหัวฝาย ตำบลแช่ช้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

(1.19) การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าชุมชนบ้านห้วยบง ตำบลทาเหนือ อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

(1.20) โครงการพัฒนาอารามรอยพระบาทร่องอ้อสู่การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนบ้านป่าบง ตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

(1.21) การอนุรักษ์และพัฒนาป่าชุมชนบ้านปางป้อ ตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

(1.22) การบริหารจัดการสวัสดิการสุขอนามัยและการจัดการด้านสาธารณสุข
 สุขมูลฐานที่มีประสิทธิภาพในชุมชนบ้านริมออน ตำบลออนใต้ อำเภอสันกำแพง จังหวัด
 เชียงใหม่

(1.23) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการป่าชุมชนบ้านสันป่ายาง ตำบล
 สันป่ายาง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

(1.24) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโครงการป้องกันและลดอัตรา
 ผู้ป่วยโรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูงอย่างมีประสิทธิภาพในชุมชนบ้านหนองแห้ง
 เทศบาลตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

(1.25) การพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนในชุมชนบ้านแม่จ้อง
 เทศบาลตำบลตลาดใหญ่ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

(1.26) การบริหารจัดการการผลิตผักปลอดสารพิษอย่างมีประสิทธิภาพของ
 เกษตรกรบ้านป่าข่อยใต้ ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ซึ่งผลการวิจัยทั้ง 58 โครงการนี้ นักวิจัยท้องถิ่นสามารถนำไปใช้เป็น
 แนวทางในการขยายผลการวิจัยในด้านอื่นๆของชุมชนให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ
 และสังคมได้อย่างเหมาะสมในลำดับต่อไป

4.1.2 การจัดการการเรียนรู้เพื่อสร้างแผนชุมชนในการยกระดับการพัฒนาท้องถิ่น
 จังหวัดเชียงใหม่ จครากหญ้าสุราแก้ว

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อต้องการให้สมาชิกของชุมชนในท้องถิ่น สามารถ
 ใช้กระบวนการจัดการการเรียนรู้ (Learning Management: LM) ในการสร้างแผนชุมชนด้าน
 เศรษฐกิจและด้านสังคม ได้อย่างเหมาะสมตามบริบทท้องถิ่นของตนเอง พร้อมทั้งให้ชุมชนใช้
 แผนชุมชนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้กับท้องถิ่นของตนเอง ยกระดับการพัฒนาชุมชนทั้งด้าน
 เศรษฐกิจ และสังคมสู่ระดับที่เข้มแข็งได้

ผลของการดำเนินงานวิจัยได้สร้างการจัดการการเรียนรู้ในการสร้างแผน
 ยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นที่เหมาะสมกับสภาพบริบทของชุมชน จึงเกิดแผนการพัฒนาชุมชนที่
 ตรงเป้าหมาย และเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม ของทั้ง 58 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะ
 นำไปสู่การยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ สามารถ
 สรุปผลการศึกษาได้ 2 ประเด็น คือ ผลการศึกษาจากการจัดการการเรียนรู้ (LM) ในการสร้าง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น และผลความสำเร็จต่อการยกระดับคุณภาพของแผนชุมชนกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนต่างๆ 5 ขั้นตอน ดังนี้

(1) กระบวนการเรียนรู้ในการสร้างแผนและโครงการ

กระบวนการนี้เริ่มขึ้นจากการสร้างความเข้าใจร่วมกับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนผู้นำชุมชน เพื่อร่วมกันนำเสนอและวิเคราะห์แผนชุมชนที่จะส่งผลการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามศักยภาพพื้นฐานของชุมชนและตามความเหมาะสมสภาพปัจจุบันของแต่ละท้องถิ่น ผ่านกระบวนการวิเคราะห์และหาข้อสรุปร่วมกัน เพื่อหาแนวทางในพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมควรจะเป็นในทิศทางใด รวมถึงสภาพปัญหาของชุมชนและความต้องการที่แท้จริงในปัจจุบันเป็นอย่างไร การสร้างกระบวนการเรียนรู้จากพื้นฐานของการมีส่วนร่วมคิด วิเคราะห์ สะท้อนปัญหา และสรุปข้อมูล ให้เห็นถึงศักยภาพของชุมชนที่แท้จริง ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนจะนำไปสู่แผนยุทธศาสตร์ประจำตำบลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ประการแรก คือ การเตรียมความพร้อมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งฝ่าย อปท. ชุมชน โดยการสร้างกระบวนการชุมชนและการรวมกลุ่ม ได้แก่ วิธีการจัดเวทีประชาคม ชุมชน การระดมสมอง การสร้างความรู้ ความเข้าใจ การถ่ายทอดแนวคิด รวมถึงการดำเนินการค้นหาผู้นำและคณะทำงานในชุมชน

ประการที่สอง คือ การศึกษาข้อมูลศักยภาพชุมชนในมิติสังคม เช่น สุขภาพอนามัย การศึกษา สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงปลอดภัย การมีส่วนร่วม และความเข้มแข็งของชุมชน มิติด้านเศรษฐกิจ เช่น การประกอบอาชีพ การเกษตร เศรษฐกิจชุมชน รายรับ – รายจ่าย เป็นต้น

ประการที่สาม คือ การดำเนินการจัดทำแผนชุมชนนำร่อง โดยใช้เวทีประชาคมและจัดเวทีทบทวนแผนชุมชน เพื่อวิเคราะห์แผนและประเมินข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น นำเสนอเป็นแผนยุทธศาสตร์การเรียนรู้ร่วมกันและสรุปผลประเมินแผนชุมชนเพื่อหาความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่

ประการที่สี่ คือ การลงมือปฏิบัติ ในพื้นที่ของแต่ละชุมชน จากแผนชุมชนนำร่องด้านเศรษฐกิจและสังคม การมีส่วนร่วมจากกลุ่ม และหรือองค์กร ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงาน รวมถึงความรู้จากประสบการณ์ตรงของการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จริงจากชุมชนอื่น

ประการที่ห้า คือ การประเมินผลและติดตามผลการดำเนินงานตลอดโครงการ

(2) กระบวนการชุมชนและเทคนิคการสร้างสรรค์แผนและโครงการ

การสร้างกระบวนการชุมชนด้วยกระบวนการเรียนรู้หรือการกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวและปรับพฤติกรรมการทำงานร่วมกันของคนในชุมชน ให้สามารถแสดงความคิดเห็น ความรู้ ความสามารถ สร้างเป็นกระบวนการคิด การวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นฐานของชุมชน ไปสู่การวางแผนการกำหนดทิศทางตัดสินใจร่วมกัน ในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น การสร้างกระบวนการชุมชนเพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์แผนและโครงการ จึงเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ทำให้ได้รับข้อมูลที่เป็นปัญหาและความต้องการที่แท้จริงในการนำมาแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงกับความต้องการของชุมชนมากที่สุด ดังนี้

- 1) การนำประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคลมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่
- 2) การสะท้อนความคิด อภิปราย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน
- 3) สรุปลงจากความเข้าใจ ซึ่งเป็นความรู้ที่เกิดขึ้นจากชุมชนเอง ในการนำไปสู่ความคิดเพื่อการปฏิบัติ
- 4) ประยุกต์ใช้และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำผลจากการเรียนรู้ไปปรับใช้กับสถานการณ์จริงในปัจจุบัน

(3) การวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT) ของแผนชุมชนจากการเรียนรู้ร่วมกัน

ในกระบวนการวิเคราะห์ศักยภาพแผนชุมชนด้วยวิธีการ SWOT จะกระทำเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ได้ร่วมกันสะท้อนความคิด สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการสนับสนุน ผลักดัน สร้างและพัฒนาแผนชุมชนให้เกิดความสมบูรณ์และเพื่อให้ทราบว่า แผนชุมชนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้สามารถตอบสนองต่อความต้องการพัฒนาของคนในชุมชนท้องถิ่น ได้มากหรือน้อยและตรงกับความต้องการเพียงไร และยังผลไปสู่ความพึงพอใจของชุมชนต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นต่อไป

(4) วิเคราะห์การเขียนแผนและการประเมินผลแผน (Logical Framework)

เป็นการวิเคราะห์แผนชุมชนด้วยการประเมินผลแผนงานตามความสัมพันธ์ของความสำเร็จของทรัพยากร (Inputs) ความสำเร็จของผลผลิตของโครงการ (Outputs) ความสำเร็จของวัตถุประสงค์ของโครงการ (Project Purpose) และความสำเร็จของวัตถุประสงค์ของแผนงานหรือความสำเร็จระดับเหนือกว่าโครงการ (Overall Goal) จะทำให้แผนชุมชนที่ได้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

(5) ความพึงพอใจของชุมชนต่อการสร้างแผนและโครงการ

จากแผนชุมชนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ LM ชุมชนมีความพึงพอใจต่อแผนและโครงการในระดับที่ดี และดีมาก เนื่องจากแผนชุมชนที่ได้ สามารถตอบสนองต่อความต้องการในพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่เป็นอย่างดี จากการทำงานร่วมกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง การประเมินความพึงพอใจของชุมชน จึงสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ และการมีส่วนร่วมทางสังคมท้องถิ่นไว้สองส่วนด้วยกัน คือ ในส่วนของหลักการพื้นฐานและจากผลลัพธ์สุดท้ายของการพัฒนาท้องถิ่นด้วยแผนชุมชนไว้ดังนี้

ในส่วนของหลักการพื้นฐาน ชุมชนมีความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน ความชัดเจนและโปร่งใส ระบบข้อมูลที่ต้องการ การตรวจสอบโดยชุมชนและสาธารณะชน ความถูกต้องและความเป็นกลาง และปราศจากอคติและการเลือกปฏิบัติ

ในส่วนของผลลัพธ์ คือ แผนชุมชนได้สะท้อนให้เห็นถึงผลลัพธ์ในด้านการทำงานของ อปท. ร่วมกับชุมชน โดยวัดได้จากผลประโยชน์ต่อชุมชนส่วนรวม การตอบสนองความพึงพอใจของคนในชุมชน การสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน มีความเสมอภาคและเป็นธรรม การปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรภาครัฐในพื้นที่ เป็นต้น

การดำเนินงานวิจัยสามารถสรุปความสำเร็จของแผนชุมชนที่มีผลต่อการยกระดับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมจากรากหญ้าสู่รากแก้ว นักวิจัยได้ประเมินผลงานจากแผนชุมชนที่มีการทำงานร่วมกันระหว่าง อปท. และชุมชนในแต่ละท้องถิ่นทั้ง 58 แห่ง ด้วยการวิเคราะห์แผนชุมชนด้วยการประเมินผลแผนงานตามความสัมพันธ์ของความสำเร็จของทรัพยากร (Inputs) ความสำเร็จของผลผลิตของโครงการ (Outputs) ความสำเร็จของวัตถุประสงค์ของโครงการ (Project Purpose) และความสำเร็จของวัตถุประสงค์ของแผนงานหรือความสำเร็จระดับเหนือกว่าโครงการ (Overall Goal) ไว้ดังนี้

(1) การวิเคราะห์แผนชุมชนด้วยการประเมินผลแผนงานตามความสัมพันธ์ของความสำเร็จของทรัพยากร (Inputs) ความสำเร็จของผลผลิตของโครงการ (Outputs) ด้วยผลสัมฤทธิ์และการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ของแผนชุมชน พบว่า มีท้องถิ่นที่สามารถเป็นต้นแบบของการสร้างแผนชุมชน ที่จัดทำขึ้นและนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลต่างระหว่างผลผลิตและผลลัพธ์ในลักษณะที่มีค่าเพิ่มขึ้นจากเดิมถึง 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22 ของแผนชุมชนทั้งสิ้นจาก 58 แผน

(2) ความสำเร็จของวัตถุประสงค์ของโครงการ (Project Purpose) และความสำเร็จของวัตถุประสงค์ของแผนงานหรือความสำเร็จระดับเหนือกว่าโครงการ (Overall

Goal) ที่วัดและประเมินผลได้ในระดับ ปานกลาง ไปจนถึงระดับดี ตามกรอบการประเมิน 6 ด้าน คือ 1) ด้านของความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม 2) ความสามารถและคุณภาพของการให้บริการ 3) ความรับผิดชอบของหน่วยงาน 4) การตอบสนองความต้องการของประชาชน 5) ความพึงพอใจของลูกค้าหรือประชากรกลุ่มเป้าหมาย 6) ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับทางด้าน ต้นทุนทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

4.1.3 การจัดการการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ต่อการยกระดับ เศรษฐกิจและสังคมของชุมชนในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่

การจัดการการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ต่อการยกระดับ เศรษฐกิจและสังคมของชุมชนในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการจัดการ เรียนรู้ (Learning Management: LM) เพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ ต่อการยกระดับ เศรษฐกิจและสังคมของชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ผลของการดำเนินงานวิจัยสามารถสร้างการจัดการเรียนรู้และเพิ่มศักยภาพของ ทรัพยากรมนุษย์ (บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคนในชุมชน) ได้อย่างแท้จริง และเหมาะสมกับสภาพบริบทของแต่ละพื้นที่ โดยเกิดการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ ในด้านเศรษฐกิจ จำนวน 32 แห่ง และเกิดการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ด้านสังคม จำนวน 26 แห่ง รวมเขตพื้นที่ของชุมชนทั้งหมด จำนวน 58 แห่ง จึงเกิดการกระตุ้นการพัฒนา ท้องถิ่นสู่การยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ให้เกิดความ ยั่งยืนต่อไป สามารถสรุปผลการศึกษาได้ 2 ประเด็น คือ การจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ต่อการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ และ ผลการประเมินโครงการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) การจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ต่อการยกระดับเศรษฐกิจ และสังคมของชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

สำหรับชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา 58 ชุมชน คือ การจัดการ เรียนรู้ในการวิเคราะห์ศักยภาพตนเอง โดยให้คนในชุมชนได้เรียนรู้และทราบถึงศักยภาพ ที่แท้จริงของตนเองก่อนว่าตนเองมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ และความชำนาญ ด้านใดบ้าง และอยู่ในระดับใด สมควรที่จะต้องปรับปรุงหรือพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ เพิ่มขึ้นอีกหรือไม่ และการปรับปรุงหรือพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนสอดคล้องกับสภาพความ จำเป็นและความต้องการที่แท้จริงของตนเองและชุมชนหรือไม่ หรือทำไปด้วยความไม่รู้ หรือ ทำตามนโยบายที่หน่วยงานขององค์กรได้กำหนดไว้ แต่ไม่ได้มาจากความจำเป็นและความ

ต้องการที่แท้จริงของตนเอง เพราะ การที่คนในชุมชนสามารถวิเคราะห์ศักยภาพของตนเองได้ ทราบศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง คนในชุมชนก็สามารถกำหนดทิศทาง และเป้าหมายในการ พัฒนาตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพทำให้การพัฒนาศักยภาพของตนเอง เป็นไปได้อย่างถูกต้องทิศทาง และมีผลต่อการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน ดังตัวอย่าง ของชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 58 แห่ง ที่เข้าร่วมโครงการจัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่ม ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ต่อการยกระดับเศรษฐกิจและสังคม โดยมีชุมชนจำนวน 17 ชุมชนที่ เสนอแผนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และจำนวน 13 ชุมชนที่เสนอแผนการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ทางด้านสังคม ซึ่งสามารถวิเคราะห์ศักยภาพของตนเองได้ จึงทำให้สามารถนำเสนอ แผนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนตนเองได้ถูกต้องทิศทางอันมีผลต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมให้ดีขึ้น

ผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ในการนำองค์ความรู้ไปทดลองใช้และปฏิบัติ จริง สำหรับชุมชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา เช่น กรณีของชุมชนที่เข้าร่วม โครงการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจจำนวน 32 แห่ง ได้ทดลองนำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการ ประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมนำไปทดลองใช้ และปฏิบัติจริงในการบริหารจัดการ องค์กรภายในกลุ่มหรือชุมชน โดยผ่านการดำเนินงานของศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิง คุณธรรม จังหวัดเชียงใหม่ โดยการวางแผนและกำหนดการบริหารจัดการภายในองค์กรหรือ ภายในกลุ่มชุมชนตนเองให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบ และปฏิบัติตามหน้าที่ที่รับผิดชอบจริง คณะกรรมการที่ได้รับการคัดเลือกก็ยึดหลักการคัดเลือก ตามความรู้ความสามารถมีการจัดวางคนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่หรือแม้แต่การบริหาร จัดการด้านการผลิต คือ การวางแผนการผลิตในการผลิตสินค้าให้ตรงตามความต้องการของ ผู้บริโภค การคิดวิเคราะห์ต้นทุนการผลิต เพื่อใช้ประกอบในการวางแผนการผลิต และการจัดหา ปัจจัยที่ใช้ในการผลิตให้มีความเหมาะสมกับศักยภาพ และเงินทุนที่ตนเองมีอยู่ การปรับปรุง และพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพปรับปรุงคุณลักษณะเฉพาะต่างๆ เช่น ลวดลาย รูปแบบ และ ขนาดให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของตลาด ส่วนการบริหารจัดการด้านการตลาด คือ การเชื่อมโยงเครือข่ายภาคีกับผู้ประกอบการภายในชุมชนในการให้ความช่วยเหลือกันเกี่ยวกับการ ผลิต การจัดหาลูกค้าให้แก่นักและกัน โดยมีหน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุน และกระตุ้น ให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายภาคีของผู้ประกอบการภายในชุมชน

จากการจัดการเรียนรู้ในลักษณะข้างต้นนี้ ผลการศึกษาพบว่า ได้มีตัวแทน ชุมชนบางชุมชนเกิดการพัฒนาศักยภาพในด้านการบริหารจัดการ เช่น ชุมชนโป่งทุ่ง อำเภอ ดอยเต่า ได้มีการพัฒนาการด้านการผลิตในส่วนของการปรับปรุง และเพิ่มมูลค่าของสินค้า โดย

แต่เดิมทำแต่รากไม้ได้นำเอาส่วนประกอบอื่นเพิ่มเข้ามาในการตกแต่งรากไม้ให้มีความสวยงาม เช่น มีการทำเอาดอกไม้เล็กๆ ที่ทำจากดินมาประดับตกแต่งรากไม้ เพื่อให้มีความอ่อนช้อยและสวยงาม มีการเชื่อมโยงกับกลุ่มจักรสานในชุมชน โดยนำเอาดอกไม้ที่ทำจากดินมาทำเป็นเครื่องประดับตกแต่งตะกร้าของกลุ่มจักรสาน เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าให้สูงขึ้น ชุมชนบ้านแปะอำเภอจอมทอง ก็เป็นตัวอย่างของชุมชนที่ตัวแทนภาคชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มอาชีพเกิดพัฒนาการศักยภาพด้านการบริหารจัดการผลิต กล่าวคือ แต่เดิมวัตถุดิบที่ทางชุมชนใช้ในการทอผ้า เช่น เส้นด้าย ได้มาจากการซื้อจากแหล่งภายนอกชุมชน แต่หลังจากการเข้าร่วมโครงการจัดการเรียนรู้ทางชุมชน จึงได้มีการริเริ่มให้นำเอาวัตถุดิบที่พอมืออยู่ข้างในชุมชน คือ ฝ้าย นำมาทอเป็นเส้นด้าย และส่งเสริมให้คนในชุมชนปลูกต้นฝ้าย เพื่อเป็นการลดปริมาณการซื้อวัตถุดิบจากภายนอกทำให้ลดต้นทุนการผลิตและช่วยสร้างอาชีพให้กับคนในชุมชน หรือกรณีของชุมชนสันผักหวาน อำเภอหางดง ที่ได้นำองค์ความรู้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการไปใช้กับการบริหารจัดการด้านการตลาด โดยสามารถเชื่อมโยงกลุ่มผู้ประกอบการในชุมชนที่ทำการผลิตตุ๊กตาดินเผาในการจัดหาตลาด และการจัดจำหน่ายสินค้าร่วมกัน เช่น การจัดงานกิจกรรมสืบสานประติมากรรมที่ทางชุมชนบ้านป่าตาล อันประกอบไปด้วย ตัวแทนจากภาคองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนจากภาคชุมชน ได้ร่วมมือจัดงานขึ้น เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการร่วมมือร่วมใจกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันของผู้ประกอบการอาชีพเดียวกันในการจำหน่ายสินค้า ซึ่งผลของการเชื่อมโยงเครือข่ายเช่นนี้ ทำให้ยอดขายสินค้าของชุมชนเพิ่มขึ้น สินค้าเป็นที่รู้จักของคนทั่วไปเพิ่มขึ้น โดยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ ซึ่งทางชุมชนได้เรียนรู้จากการเข้าร่วมโครงการจัดการเรียนรู้ร่วมกับทีมวิจัย และก่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบ่งปันที่คนในชุมชนได้มอบให้แก่กันจากการดำเนินงานร่วมกัน

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ในการคิดและแก้ไขปัญหาภายในชุมชนของตนเอง โดยทำการพัฒนาและปรับปรุง ตลอดจนต่อขยายการดำเนินงานในการพัฒนาชุมชนที่ได้ผลและเห็นเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน มีการเชื่อมโยงกิจกรรมและขยายผลการทำกิจกรรม โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาของชุมชน เช่น การพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้ทำการศึกษาค้นหา กิจกรรมที่จะดำเนินงานในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยแต่ละกิจกรรมจะต้องมีความเกี่ยวพันและเชื่อมโยงกัน และนำกิจกรรมเหล่านี้มารวมไว้ในแผนการพัฒนาสังคมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเพียงแผนเดียว จากการศึกษาพบว่า ตัวแทนของชุมชนเทศบาลสามารถคิดค้นกิจกรรมที่ช่วยต่อขยายการพัฒนาการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้ กล่าวคือ สามารถเชื่อมโยงกิจกรรมย่อยในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยรวมไว้ในแผนเดียวกันและสามารถขับเคลื่อนการทำกิจกรรมเหล่านี้ได้ตลอด เช่น การทำแนวกันไฟ การเลี้ยงผึ้ง โกงัน การเลี้ยงพืชน้ำ และการปลูกป่า เป็นต้น ก่อให้เกิด

ความคิดสร้างสรรค์ในชุมชนเป็นอย่างยิ่ง หรือแม้แต่การถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้แก่ อนุชนรุ่นหลัง คือ การมีฐานการเรียนรู้ภายในชุมชนเพื่อให้คนในชุมชนได้เรียนรู้ การจัด หลักสูตรความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ในหลักสูตรการเรียนของโรงเรียน เพื่อให้เด็กได้ มีโอกาสมาเรียนรู้ ซึ่งผลของการจัดการเรียนรู้ในลักษณะนี้ที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรม คือ ชุมชนยูหว่า อำเภอสันป่าตอง ที่เป็นตัวแทนของคนในชุมชนร่วมกับทาง อปท. สามารถสร้าง ฐานการเรียนรู้ในชุมชน และสร้างหลักสูตรการเพาะเห็ดให้เด็กและคนในชุมชนได้มาเรียนรู้ นับได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในศักยภาพของคนในชุมชน

(2) ผลการประเมินโครงการวิจัย

โครงการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จำนวน 58 แห่ง โดย แบ่งออกเป็นชุมชนที่สมัครเข้าร่วม โครงการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจจำนวน 32 แห่ง และชุมชนที่สมัครเข้าร่วม โครงการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านสังคม จำนวน 26 แห่ง กลุ่มตัวอย่างของการศึกษา คือ ตัวแทนของ อปท. ได้แก่ นายกอปท. ปลัด อปท.หรือบุคลากร ของ อปท. ที่รับผิดชอบการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จำนวน อปท. ละ 1 คน และตัวแทนของภาคชุมชนที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่น ละ 1 คน การประเมินโครงการทั้ง 2 ครั้ง คือ ก่อนเข้าร่วมโครงการจัดการเรียนรู้ และภายหลัง การเข้าร่วมโครงการจัดการเรียนรู้ โดยทำการประเมินศักยภาพกลุ่มตัวอย่าง 4 ด้าน คือ ศักยภาพ ด้านความคิด ศักยภาพด้านความรู้และความสามารถ ศักยภาพด้านจิตใจ คือ ความเสียสละ อดทน และการทำงานแบบมีส่วนร่วม และศักยภาพด้านการบริหารจัดการ จากการศึกษา สามารถสรุปผลการประเมินศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ ท้องถิ่น ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

(2.1) ผลการประเมินศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่เข้าร่วมโครงการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ผลการประเมินศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่เข้าร่วมโครงการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ภาคชุมชน ที่มีการเพิ่มศักยภาพทั้ง 4 ด้าน มีจำนวน 17 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านแปะ อำเภोजอมทอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบล โป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสง่าบ้าน อำเภอดอยสะเก็ด องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลน้ำแพร่ อำเภอพร้าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านทับ อำเภอมแม่แจ่ม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านเป้า อำเภอมแม่แตง องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นตำบลกีดช้าง อำเภอมแม่แตง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลห้วยทราย อำเภอ

แมริม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแม่วิน อำเภอแม่วาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลท่ากว้าง อำเภอสารภี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่อาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลลู่หว้า อำเภอสันป่าตอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลร่องวัวแดง อำเภอสันกำแพง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบวกค้าง อำเภอสันป่าตอง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจที่มีการเพิ่มศักยภาพมากที่สุดในการรวม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง คิดเป็นร้อยละ 47.66 รองลงมาคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่อาย คิดเป็นร้อยละ 41.41 และลำดับที่ 3 คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน คิดเป็นร้อยละ 39.32 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนจากภาคชุมชนในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจที่มีการเพิ่มศักยภาพมากที่สุดในการรวม คือ ชุมชนสันผักหวาน อำเภอหางดง คิดเป็นร้อยละ 76.30 รองลงมาคือ ชุมชนห้วยทราย อำเภอแมริม คิดเป็นร้อยละ 67.86 และลำดับที่ 3 คือ ชุมชนแม่คือ อำเภอคอยสะเก็ด คิดเป็นร้อยละ 41.66

กลุ่มตัวอย่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลที่เข้าร่วมโครงการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจที่มีการเพิ่มศักยภาพด้านจิตใจ และการบริหารจัดการ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันติสุข อำเภอดอยหล่อในการรวมคิดเป็นร้อยละ 27.60 รองลงมาคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง ในการรวมคิดเป็นร้อยละ 10.68 และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลโป่งแยง อำเภอแมริมในการรวมคิดเป็นร้อยละ 2.66

กลุ่มตัวอย่างของภาคชุมชนที่เข้าร่วมโครงการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจที่มีการเพิ่มศักยภาพด้านจิตใจ และการบริหารจัดการ ได้แก่ ชุมชนสำราญราษฎร์ อำเภอดอยสะเก็ด ในการรวมคิดเป็น ร้อยละ 18.06 รองลงมาคือ ชุมชนแม่สาว อำเภอแม่อาย ในการรวมคิดเป็นร้อยละ 8.60 และชุมชนทุ่งปี่ อำเภอแม่วาง ในการรวมคิดเป็นร้อยละ 3.02

(2.2) ผลการประเมินศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่เข้าร่วมโครงการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านสังคม

ผลการประเมินศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่เข้าร่วมโครงการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านสังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างของทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบล และภาคชุมชนที่มีการเพิ่มศักยภาพทั้ง 4 ด้าน มีจำนวน 13 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลตลาดใหญ่ อำเภอดอยสะเก็ด
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบล
 สะดวก อำเภอแม่ริม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันโป่ง อำเภอแม่ริม องค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นตำบลคอนแก้ว อำเภอแม่ริม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแช่ช้าง อำเภอ
 สันกำแพง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลออนใต้ อำเภอสันกำแพง องค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นตำบลหนองແຍ້ງ อำเภอสันทราย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันกลาง
 อำเภอสันป่าตอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลหนองแฝก อำเภอสารภี และองค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นตำบลน้ำแพร่ อำเภอหางดง โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนขององค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาด้านสังคมที่มีการเพิ่มศักยภาพมากที่สุด ในภาพรวมคือ องค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลหนองແຍ້ງ อำเภอสันทราย คิดเป็นร้อยละ 23.91 รองลงมาคือ
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด คิดเป็นร้อยละ 16.25 และลำดับที่
 3 คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลออนใต้ อำเภอสันกำแพง คิดเป็นร้อยละ 13.03 สำหรับ
 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนจากภาคชุมชนในการพัฒนาด้านสังคม ที่มีการเพิ่มศักยภาพมากที่สุด
 ในภาพรวมคือ ชุมชนเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด คิดเป็นร้อยละ 45.32 รองลงมาคือ ชุมชน
 ออนใต้ อำเภอสันกำแพง คิดเป็นร้อยละ 28.92 และลำดับที่ 3 คือ ชุมชนสะดวก อำเภอแม่ริม
 คิดเป็นร้อยละ 18.76

4.1.4 การจัดการการเรียนรู้ในการบูรณาการการสื่อสารของชุมชนแบบมีส่วนร่วม เพื่อ
 พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่

การจัดการการเรียนรู้ในการบูรณาการการสื่อสารของชุมชนแบบมีส่วนร่วม เพื่อ
 พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและพัฒนา
 นักประชาสัมพันธ์ชุมชนประจำท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยวิธีการจัดการการเรียนรู้ (Learning
 Management: LM) ด้านการสื่อสาร พร้อมกับการเพิ่มศักยภาพของคนในชุมชน โดยการใช้
 หลักการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ
 ท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสม

ผลการดำเนินงานวิจัยในปี 2552 นักวิจัยได้มีการจัดการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน
 เพื่อสร้างและพัฒนานักประชาสัมพันธ์ประจำท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ ให้สามารถผลิต
 สื่อประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่น เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจ
 และสังคมของท้องถิ่น ซึ่งในกระบวนการสร้างและพัฒนานักประชาสัมพันธ์ประจำท้องถิ่น

นักวิจัยได้ใช้แนวคิดของการจัดการเรียนรู้ (Learning Management: LM) เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน โดยการประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 58 แห่ง ในการจัดการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อสร้างนักประชาสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในชุมชน ให้สามารถดำเนินการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ที่แสดงออกถึงการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้ นักวิจัยยังได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาคีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านการประชาสัมพันธ์ อันประกอบด้วย กรมประชาสัมพันธ์ สำนักประชาสัมพันธ์เขต 3 สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงหน่วยงานประชาสัมพันธ์ท้องถิ่นบ้านถวาย อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ในการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการสื่อสารชุมชนแบบมีส่วนร่วมให้กับตัวแทนของชุมชนที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในการเป็นนักประชาสัมพันธ์ประจำท้องถิ่น

นอกจากนี้ ผลการวิจัยในส่วนของการเพิ่มศักยภาพของคนในชุมชน โดยการใช้หลักการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น นักวิจัยได้ส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพของนักประชาสัมพันธ์ประจำท้องถิ่นทั้ง 58 คน โดยการให้เกิดการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกับคนในชุมชน ในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ของท้องถิ่น ทำให้คนในชุมชนเกิดการพัฒนาในด้านของศักยภาพทางการสื่อสาร รวมถึงทักษะในด้านของการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในชุมชน การจัดการเรียนรู้ (LM) ดังกล่าวเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน 3 ฝ่าย คือ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) ชุมชน และ 3) นักประชาสัมพันธ์ท้องถิ่น กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่น ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์และให้การสนับสนุนในด้านของบุคลากร โดยได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อฝึกปฏิบัติการในการทำหน้าที่เป็นนักประชาสัมพันธ์ประจำท้องถิ่น ที่สามารถเรียนรู้ร่วมกับคนในชุมชนในการวางแผนการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ของท้องถิ่นตนเอง

การดำเนินงานตามโครงการวิจัยในครั้งนี้ สามารถแสดงให้เห็นถึงลำดับขั้นของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของคนในชุมชนตามขั้นตอนของการเรียนรู้ (Learning Management: LM) ทั้ง 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นของการไม่รู้ 2) ขั้นของการรับรู้ 3) ขั้นของการเรียนรู้ และ 4) ขั้นของการเรียนรู้ ผลการดำเนินงานพบว่า ขั้นของการไม่รู้ ในอดีตการประชาสัมพันธ์ของชุมชน เป็นรูปแบบการประชาสัมพันธ์อย่างง่าย เช่น การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ การจัดทำแผ่นพับ และการประชาสัมพันธ์แบบเสียงตามสาย ซึ่งรูปแบบการประชาสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นการประชาสัมพันธ์ในวงแคบ ทำให้ประสิทธิภาพในการ

ประชาสัมพันธืเกิดขึ้นเฉพาะในชุมชน ไม่สามารถประชาสัมพันธืให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ นอกจากนั้นการพัฒนาารูปแบบของการประชาสัมพันธืในชุมชนยังไม่เป็นที่สนใจเท่าที่ควร ทำให้ชุมชนมองข้ามถึงความสำคัญของการประชาสัมพันธื อันจะเกิดประโยชน์ต่อชุมชน โดยเฉพาะการเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จากการเข้าร่วมโครงการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ชุมชนเกิดการรับรู้และตระหนักถึงความสำคัญ ของสื่อประชาสัมพันธืในรูปแบบใหม่ ที่มีประสิทธิภาพและสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ใน วงกว้าง โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อที่มีความสมบูรณ์แบบ ทั้งในการนำเสนอข้อมูล ข่าวสารและการสะท้อนถึงภาพการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงในชุมชน ด้วยความสำคัญดังกล่าว ทำให้เกิดกระแสดความต้องการในการพัฒนาารูปแบบการจัดทำสื่อประชาสัมพันธืในชุมชนให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ชุมชนเกิดการรับรู้ถึงรูปแบบการประชาสัมพันธืที่มีประสิทธิภาพและ ทันสมัย กระบวนการเรียนรู้ของชุมชนเกิดขึ้นจากเข้าร่วมในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตาม โครงการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งนักวิจัยได้ดำเนินงานในการสร้างนักประชาสัมพันธืประจำท้องถิ่นที่มี ความรู้และความสามารถในการด้านการประชาสัมพันธื โดยเฉพาะการประชาสัมพันธืทางสื่อ วิทยุโทรทัศน์ นักประชาสัมพันธืที่เกิดขึ้นสามารถเรียนรู้ถึงรูปแบบและวิธีการในการจัดทำสื่อ วิทยุโทรทัศน์และนำไปเผยแพร่ในชุมชน ทำให้ชุมชนเกิดความสนใจและดำเนินงานจัดทำสื่อ วิทยุโทรทัศน์ร่วมกันในชุมชน และเมื่อผ่านกระบวนการจัดการการเรียนรู้ (LM) ชุมชนทั้ง 58 แห่ง ได้เรียนรู้ร่วมกันในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธืของท้องถิ่น การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทำให้ เกิดรูปแบบของการประชาสัมพันธืที่มีความหลากหลาย และมีประสิทธิภาพ สามารถนำเสนอ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเอง ได้อย่างเหมาะสมตามสภาพ บริบทของชุมชน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกฝ่ายในชุมชน เกิดการเรียนรู้ร่วมกันที่จะสร้างสรรค์สื่อประชาสัมพันธืที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

จากผลการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้สามารถระบุถึงผลสัมฤทธิ์ของโครงการวิจัย คือ การผลิตสื่อประชาสัมพันธืแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเกิดจากการ จัดการการเรียนรู้ (LM) ของคนในชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และนักประชาสัมพันธื ประจำท้องถิ่น ร่วมกับสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ (สทท.เชียงใหม่) ในการเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธืแก่สาธารณชนและเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ชุมชนเห็นถึงความ สำคัญของการประชาสัมพันธื ผลการดำเนินงาน พบว่า ชุมชนสามารถผลิตสื่อประชาสัมพันธื แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่น จำนวน 58 ผลงาน ประกอบด้วยสื่อประชาสัมพันธืแผนยุทธศาสตร์

ของท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจ จำนวน 32 ชิ้นงาน และสื่อประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ด้านสังคม จำนวน 26 ชิ้นงาน ดังตารางที่ 4.1 และ ตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 สื่อประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ

ลำดับ	สื่อประชาสัมพันธ์ (ชื่อเรื่อง)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำตำบล
1	ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับกลุ่มอาชีพตำบลยุหว่า เพื่อ สร้างแหล่งเรียนรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	ยุหว่า อำเภอสันป่าตอง
2	เขียนม้วน...ป็นสอน...สร้างรายได้...วัย...ต...	จีเหล็ก อำเภอแม่แตง
3	เกษตรอินทรีย์ วิถีชีวิตยั่งยืน	น้ำแพร่ อำเภอพร้าว
4	น้อยก็หนึ่ง	แม่สาว อำเภอแม่เอย
5	แนะนำโฮมสเตย์บ้านแม่กำปอง	ห้วยแก้ว อำเภอแม่เอน
6	สืบสานงานแกะสลักไม้ ในตำบลตำรายาญญูร์	ตำรายาญญูร์ อำเภอคอยสะเก็ด
7	หัตถกรรม นาชีวิต	ทุ่งป่า อำเภอแม่เือง
8	รักไม้ รักเศรษฐกิจ รักชีวิตคน โป่งทุ่ง	โป่งทุ่ง อำเภอคอยเต่า
9	ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรม ประจำตำบลบ้านหลวง	บ้านหลวง อำเภอแม่เอย
10	มีดินก็มีบ้าน มีเมล็ดพันธุ์ก็มีชีวิต	บ้านเป้า อำเภอแม่แตง
11	กีดช้าง วิถีความสุข วิถียั่งยืน	กีดช้าง อำเภอแม่แตง
12	เกษตรชุมชน สร้างคน สร้างปัญญา	ร่องวัวแดง อำเภอสันกำแพง
13	หัตถกรรมนำทางเศรษฐกิจ ชีวิตพอเพียง	สันกำแพง อำเภอสันกำแพง

ที่มา: จากการวิจัย

หมายเหตุ: สื่อประชาสัมพันธ์ทั้งหมด จัดทำเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ความยาวประมาณ 3 นาที
เพื่อทำการเผยแพร่ภาพทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่
(สทท.เชียงใหม่)

ตารางที่ 4.1 สื่อประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ (ต่อ)

ลำดับ	สื่อประชาสัมพันธ์ (ชื่อเรื่อง)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำตำบล
14	รักษ์รัมย์	แม่คือ อำเภอคอยสะเก็ด
15	เส้นด้าย เส้นชีวิต พัฒนาเศรษฐกิจคนหัวทราย	หัวทราย อำเภอแมริม
16	ของดีตำบลบวกค้าง	บวกค้าง อำเภอสันกำแพง
17	ผ้าทอบุญ	สันตสุข อำเภอคอยหล่อ
18	สังคมแห่งความสุข พัฒนาเศรษฐกิจด้วยการมีส่วนร่วม	สันทราย อำเภอฝาง
19	สายน้ำ ทิวเขาและความทรงจำ	แม่วิน อำเภอแม่วาง
20	โครงการเส้นฝ้าย สายชีวิต	บ้านแปะ อำเภอจอมทอง
21	ร้อยเส้นใย พันจิตใจ ไล่ฝันผ้า	คอนเป่า อำเภอแม่วาง
22	คู่เส้นด้าย ร้อยเรียงราย สืบสานวัฒนธรรม	บ้านทับ อำเภอแม่แจ่ม
23	ข้าวเด่นภูมิปัญญา พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน	บ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง
24	เวียงฝางอุดมสิน ถิ่นหัตถกรรมนำชีวิต	เวียง อำเภอฝาง
25	โป่งแยง ดินแดนมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ	โป่งแยง อำเภอแมริม
26	ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรม ประจำตำบลทุ่งรวงทอง	ทุ่งรวงทอง อำเภอแม่วาง
27	บ้านกาดพืชผักปลอดภัย	บ้านกาด อำเภอแม่วาง
28	ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรม ประจำตำบลสง่าบ้าน	สง่าบ้าน อำเภอคอยสะเก็ด

ที่มา: จากการวิจัย

หมายเหตุ: สื่อประชาสัมพันธ์ทั้งหมด จัดทำเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ความยาวประมาณ 3 นาที
เพื่อทำการเผยแพร่ภาพทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่
(สทท.เชียงใหม่)

ตารางที่ 4.1 สื่อประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านเศรษฐกิจ
(ต่อ)

ลำดับ	สื่อประชาสัมพันธ์ (ชื่อเรื่อง)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำตำบล
29	ปลายทางที่ทุ่งด้อม	ทุ่งด้อม อำเภอสันป่าตอง
30	ก๊าซชีวภาพเพื่อชีวิต	มะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง
31	สืบสานงานปั้น ปติมากรรมบ้านป่าตอง	สันตักหวาน อำเภอหางดง
32	ภูมิปัญญาชาวบ้าน สร้างเงินล้านสู่ชุมชน	ท่ากว้าง อำเภอสารภี

ที่มา: จากกรวิจัย

หมายเหตุ: สื่อประชาสัมพันธ์ทั้งหมด จัดทำเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ความยาวประมาณ 3 นาที
เพื่อทำการเผยแพร่ภาพทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่
(สทท.เชียงใหม่)

ตารางที่ 4.2 สื่อประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสังคม

ลำดับ	สื่อประชาสัมพันธ์ (ชื่อเรื่อง)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำตำบล
1	ต้นกล้าป่าเมี่ยง	ป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด
2	เยาวชนเด่น สิ่งแวดล้อมดี สังคมไม่มีปัญหา	หนองแฝก อำเภอสารภี
3	ปลอดภัยล้ำ งานชาวด้า	สันโป่ง อำเภอแมริม
4	ดอกไม้บาน ริมฝั่งปิง	เหมืองแก้ว อำเภอแมริม
5	ใส่ใจรอยยิ้ม ผู้สูงวัย	อินทจิล อำเภอแม่แตง
6	สืบสานภูมิปัญญาการตีลื้อ	ตลาดขวัญ อำเภอดอยสะเก็ด
7	เยาวชนกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	สะลวง อำเภอแมริม

ที่มา: จากกรวิจัย

หมายเหตุ: สื่อประชาสัมพันธ์ทั้งหมด จัดทำเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ความยาวประมาณ 3 นาที
เพื่อทำการเผยแพร่ภาพทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่
(สทท.เชียงใหม่)

ตารางที่ 4.2 สื่อประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสังคม
(ต่อ)

ลำดับ	สื่อประชาสัมพันธ์ (ชื่อเรื่อง)	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำตำบล
8	รอยยิ้มแห่งความสุข	หางดง อำเภอหางดง
9	เลิกเหล้าไม่ตาย	แม่ริม อำเภอแม่ริม
10	ต้นกล้าแห่งความหวัง	แม่คะ อำเภอฝาง
11	รักษ์ป่า รักน้ำ ตามรอยพ่อ	สบเปิง อำเภอแม่แตง
12	สายใยรัก สายใยชุมชน	ดอนแก้ว อำเภอแม่ริม
13	เมืองแห่งความงาม ก้าวตามพระราชดำริ	บ้านโป่ง อำเภอหางดง
14	เสวียน ภูมิปัญญาชาวบ้าน ลดโลกร้อน	ริมเหนือ อำเภอแม่ริม
15	ค่าของเวลา	น้ำแพร่ อำเภอหางดง
16	ร้านค้าชุมชนอีกวิถีชีวิตคนสบแม่ข่า	สบแม่ข่า อำเภอหางดง
17	ประเพณีเลี้ยงผีขุนน้ำ	เทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด
18	ตำบลแข่งช้างร่วมมือร่วมใจ ดูแลผู้พิการ ผู้ยากไร้ ในชุมชน	แข่งช้าง อำเภอสันกำแพง
19	ป่าคือชีวิต	ทาเหนือ อำเภอแม่อน
20	สืบสานสามวัย ร้อยใจสร้างสรรค์ วิถีประเพณี พื้นเมือง	สันกลาง อำเภอสันป่าตอง
21	โครงการปลูกป่าชุมชนตำบลเวียงแหง	แสนไห อำเภอเวียงแหง
22	หอมผญา แก้ปัญหาสุขภาพ	ออนใต้ อำเภอสันกำแพง
23	การอนุรักษ์ป่ากับการมีส่วนร่วมของคนใน ชุมชน	สันป่ายาง อำเภอแม่แตง

ที่มา: จากการวิจัย

หมายเหตุ: สื่อประชาสัมพันธ์ทั้งหมด จัดทำเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ความยาวประมาณ 3 นาที
เพื่อทำการเผยแพร่ภาพทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่
(สทท.เชียงใหม่)

ตารางที่ 4.2 สื่อประชาสัมพันธ์แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านสังคม
(ต่อ)

ลำดับ	ชื่อสื่อประชาสัมพันธ์	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำตำบล
24	คลินิกอาหารปลอดภัย	หนองแห่ย์ อำเภอสันทราย
25	ดนตรี กีฬา เป็นยาวิเศษ	ตลาดใหญ่ อำเภอดอยสะเก็ด
26	โครงการพืชผักอาหารปลอดภัย	สันติเสื่อ อำเภอเมือง

ที่มา: จากการวิจัย

หมายเหตุ: สื่อประชาสัมพันธ์ทั้งหมด จัดทำเป็นสื่อทางโทรทัศน์ ความยาวประมาณ 3 นาที
เพื่อทำการเผยแพร่ภาพทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่
(สทท.เชียงใหม่)

4.1.5 การวัดมูลค่าเพิ่มของสินทรัพย์ชุมชนจากการจัดการการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมภาคชนบทและชุมชนเมือง จังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนในการสร้างควม
มั่นคงด้านการจัดการสินทรัพย์ชุมชนของท้องถิ่น ประเมินออกมาเป็นมูลค่าเพิ่มจากการจัดการ
สินทรัพย์ชุมชน ที่ได้จากโครงการ “การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของภาค
ชนบท และชุมชนเมือง จังหวัดเชียงใหม่”

จากกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของโครงการวิจัย ชุมชนได้รับทราบแนวคิดของ
การเรียนรู้ จากการรับรู้ และการเรียนรู้หรือเลียนแบบ ไปสู่การเรียนรู้ร่วมกัน เป็นการเรียนรู้จาก
ประสบการณ์ ความคิด ความเชื่อมั่น ต่อการทำงานร่วมกันของคนในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ เป็น
การสร้างทุนทางสังคมผ่านกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจ การเกษตรและการท่องเที่ยว ด้านสังคม
วัฒนธรรม ด้านคุณภาพชีวิต (เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อย โอกาส) และด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม
ออกมาในรูปของโครงการหรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ โดยกิจกรรมเหล่านี้จะเป็นกิจกรรม
ที่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายในการดำรงชีวิตของชุมชนได้อย่างเหมาะสมตามแนวทางการ
จัดการการเรียนรู้ (LM) ในสินทรัพย์ชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วยต้นแบบชุมชน 6 ประเภท ได้แก่

(1) กระบวนการสร้างการเรียนรู้ ระบบความรู้ ความคิด ความเชื่อ ความรู้ที่จะอยู่กับชุมชนเพื่อการสร้างแผนพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เรียกว่า “ทุนความรู้”

(2) การสร้างการเรียนรู้ ที่มีจิตสำนึกร่วมกัน อันประกอบด้วยความรัก ความผูกพันที่คนในชุมชนที่มีต่อกัน ร่วมคิด ร่วมทำ บนฐานของความไว้นับถือเชื่อใจ ความผูกพันและวัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย เรียกว่า “ทุนทางสังคม”

(3) สร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เรียนรู้ถึงความเป็นมนุษย์ที่มีพลังความสามารถและศักดิ์ศรี เรียกว่า “ทุนมนุษย์”

(4) สร้างการรู้รักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสามารถนำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ โดยมีการบำรุงรักษาไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมให้หมดไป ก่อให้เกิดเป็นผลผลิตที่อาศัยฐานทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน เรียกว่า “ทุนธรรมชาติ”

(5) สร้างการรู้จักคิด และรู้วิธีการดำเนินชีวิต ด้วยความ ขยัน ซื่อสัตย์ ความสามัคคีปรองดอง มองเห็นส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และจัดสรรแบ่งปันผลประโยชน์หรือสวัสดิการคืนให้กับสังคมและชุมชนได้อย่างเป็นธรรม เรียกว่า “ทุนจริยธรรม”

(6) สร้างการรู้จักคุณค่าของตนเอง มีความพอประมาณ มองการดำเนินชีวิตที่มีความสุข ด้วยสติ และสมาธิ รู้จักการเสียสละและการแบ่งปัน ไม่ได้วัดค่าของทุกสิ่งด้วยตนเอง เรียกว่า “ทุนแห่งความยั่งยืน”

ผลการวิจัยสามารถวัดมูลค่าเพิ่มที่ได้จากการจัดการสินทรัพย์ชุมชน ภายใต้โครงการวิจัย เพื่อพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้วยมูลค่าเพิ่มจากการเรียนรู้ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้

(1) มูลค่าเพิ่มทางการจัดการสินทรัพย์ชุมชนที่ได้จากการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

1) เกิดผลิตภัณฑ์/สินค้า/บริการ/กิจกรรมทางสังคมที่สร้างขึ้นจากคนในสังคม ภูมิปัญญา วัตถุดิบ สิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น

2) เกิดการต่อยอดกิจกรรมทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมชุมชนดำเนินกิจกรรมต่อเนื่องในปีต่อไป และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นความสำคัญของการพัฒนา

3) สร้างรายได้เสริมและก่อให้เกิดสวัสดิการครอบครัวและชุมชน ลดและแก้ไขปัญหารายได้ รายจ่ายของชุมชนส่งผลต่อการสร้างส่งเสริมสุขภาพจิตใจของคนในสังคมให้มีความสุข เข้ามามีส่วนร่วมและเข้มแข็งขึ้น

4) ด้านเกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนของคนในชุมชน เกิดศูนย์การเรียนรู้ ด้านเศรษฐกิจประจำตำบล ที่สามารถเรียนรู้ได้ถึงหลักแนวคิด การทำธุรกิจของชุมชน

5) เกิดรายได้ผลสัมฤทธิ์และความคุ้มค่าทางการเงิน ประสิทธิภาพทางการเงินร้อยละ 52 ประสิทธิภาพทางการเงินร้อยละ 61

6) สร้างความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติถึงร้อยละ 75 สร้างความพึงพอใจต่อผู้มีส่วนร่วมในชุมชนร้อยละ 80 สร้างความพึงพอใจ ต่อการก่อเกิดสวัสดิการในชุมชน ร้อยละ 87

(2) มูลค่าเพิ่มทางการจัดการสินทรัพย์ชุมชนที่ได้จากการพัฒนาทางด้านสังคม ได้แก่

1) สร้างการมีส่วนร่วมในชุมชนและสร้างเครือข่ายร่วมในการทำงานและในสังคม

2) การเข้าร่วมวางแผนของชุมชน ใช้สิทธิและแสดงความคิดเห็น

3) สร้างมาตรฐานต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรให้มีคุณภาพดีทั้งในด้านสุขภาพ อนามัยสิ่งแวดล้อม

4) เกิดการเข้าร่วมตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานในชุมชนร่วมกัน

5) เกิดการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนของคนในชุมชนมากขึ้น

6) ด้านการสืบทอดความรู้ ภูมิปัญญา อนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมให้เกิดเป็นกิจกรรมที่อยู่คู่กับชุมชน

7) สร้างความภาคภูมิใจและการมีส่วนร่วมของชุมชนทำงานเป็นทีมผ่านการสื่อสารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์

8) การสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในชุมชนร้อยละ 87

9) เฟอร์เซ็นต์ของการมีชื่อเสียงร้อยละ 68

10) สร้างพึงพอใจของผู้ปฏิบัติถึงร้อยละ 73 และผู้มีส่วนร่วมในชุมชนร้อยละ 78

4.2 ผลการวิจัยตามกรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของภาคชนบท และชุมชนเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (CMRU - SML) หรือ CMRU – SML Model ในบทที่ 3 ของการวิจัยฉบับนี้ (ภาพที่ 3.2) ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการทั้งสิ้น 4 กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการผสาน กระบวนการกรอง กระบวนการตกตะกอน และกระบวนการตกผลึกของงานวิจัย นักวิจัยสามารถอธิบายผลการวิจัยของโครงการตามกรอบแนวคิดการวิจัย ด้วยกระบวนการ ทั้งสิ้น 4 กระบวนการ ดังนี้

4.2.1 กระบวนการผสานการทำงาน

เป็นการผสานการทำงานร่วมกันของภาคีต่างๆ ในชุมชน อันได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในที่นี้คือ องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) และส่วนของเทศบาลตำบล องค์กรต่างๆ ในชุมชนนั้นๆ ได้แก่ วัด หรือโรงเรียน หรือหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึง องค์กรอิสระ (NGO) ในชุมชน ลักษณะของการผสานนี้เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Learning) ร่วมกัน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ได้มีความสัมพันธ์อันดีกับภาคีต่างๆ เหล่านี้เป็นอยู่มาแต่ก่อน ผลได้ของการผสาน จะก่อให้เกิดการเชื่อมโยง เกิดความเหนียวแน่นของเครือข่ายการทำงานเดียวกัน จึงถือเป็นการจัดการการเรียนรู้ขั้นต้น (Primary Learning Management)

“กระบวนการของการผสาน” ได้ก่อให้เกิดการประสานความร่วมมือ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ จากหน่วยงานภาคีทุกภาคส่วนในจังหวัดเชียงใหม่ ในดำเนินงานการจัดการการเรียนรู้ (LM) ร่วมกัน คู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ให้มีความเจริญก้าวหน้า และเกิดความยั่งยืน โดยมีการดำเนินงานร่วมกันจากหน่วยงานภาคีต่างๆ ดังนี้

(1) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้แก่ ทีมวิจัยจากกิจวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (OKRD)

(2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) และเทศบาลตำบล) และกลุ่มชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 58 แห่ง ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงรายนามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มชุมชนที่ร่วมโครงการ

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำตำบล	กลุ่มอาชีพ/ชุมชน
1	ยูหว่า อำเภอสันป่าตอง	กลุ่มเพาะเห็ด บ้านกั่วแลหลวง
2	ป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด	ชุมชนเทศบาลตำบลป่าเมี่ยง
3	จี้เหล็ก อำเภอแม่แตง	ชุมชนบ้านแม่ชะจาน
4	หนองแฝก อำเภอสารภี	ชุมชนเทศบาลตำบลหนองแฝก
5	น้ำแพร่ อำเภอพร้าว	กลุ่มเกษตรอินทรีย์ บ้านดอกคำ
6	แม่สาว อำเภอแม่อาว	กลุ่มตัดเย็บผ้า ไทย บ้านสันมะนาว
7	สันโป่ง อำเภอแมริม	ชุมชนเทศบาลตำบลสันโป่ง
8	ห้วยแก้ว อำเภอแม่ออน	กลุ่มโฮมสเตย์ บ้านแม่กำปอง
9	เหมืองแก้ว อำเภอแมริม	ชุมชนบ้านดอนตัน
10	ลำราญราษฎร์ อำเภอดอยสะเก็ด	กลุ่มแกะสลักไม้ บ้านสันต้นม่วงเหนือ
11	อินทจิล อำเภอแม่แตง	ชุมชนเทศบาลตำบลอินทจิล
12	ตลาดขวัญ อำเภอดอยสะเก็ด	ชุมชนบ้านบ่อหิน
13	สะลวง อำเภอแมริม	ชุมชนบ้านสะลวงนอก
14	ทุ่งปี อำเภอแม่วาง	กลุ่มทอผ้า บ้านทุ่งปี
15	โป่งทุ่ง อำเภอดอยเต่า	กลุ่มผลิตภัณฑ์จักสานไม้ บ้านแม่บัวน
16	บ้านหลวง อำเภอแม่อาว	กลุ่มเพาะเห็ดและกลุ่มเกษตรพอเพียง บ้านป่าก้อ
17	หางดง อำเภอหางดง	ชุมชนบ้านดงน้อย
18	บ้านเป้า อำเภอแม่แตง	กลุ่มโฮมสเตย์ บ้านแม่ใจ
19	กี้ดช้าง อำเภอแม่แตง	กลุ่มสหกรณ์ บ้านแม่หมาโน
20	แม่แรม อำเภอแมริม	ชุมชนบ้านแม่ในพัฒนา
21	แม่คะ อำเภอฝาง	ชุมชนบ้านแม่คะ
22	สบเปิง อำเภอแม่แตง	ชุมชนบ้านสหกรณ์ทุ่งใหม่

ที่มา: จากการวิจัย

ตารางที่ 4.3 แสดงรายนามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มชุมชนที่ร่วมโครงการ (ต่อ)

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำตำบล	กลุ่มอาชีพ/ชุมชน
23	คอนแก้ว อำเภอแมริม	ชุมชนบ้านคอนแก้ว
24	บ้านปาง อำเภอหางดง	ชุมชนบ้านแม่ขนิลเหนือ
25	ร้องวัวแดง อำเภอสันกำแพง	เกษตรทฤษฎีใหม่แบบพอเพียง บ้านม่วงเขียว
26	สันกำแพง อำเภอสันกำแพง	กลุ่มติลาขแผ่นดินแร่ บ้านป่าสักขวาง
27	แม่คือ อำเภอคอยสะเก็ด	กลุ่มทำร่มและพัด บ้านแม่คือ
28	ห้วยทราย อำเภอแมริม	กลุ่มผ้าและโครเชต์ บ้านห้วยทราย
29	บวกค้าง อำเภอสันกำแพง	กลุ่มผลิตภัณฑ์จากขี้เถ้า บ้านร้อยพร้อม
30	สันติสุข อำเภอคอยหล่อ	กลุ่มผ้าทอ บ้านใหม่หนองหอย
31	ริมเหนือ อำเภอแมริม	ชุมชนบ้านเหมืองผ้า
32	สันทราย อำเภอฝาง	กลุ่มมันกัลยา บ้านสันตน์ดู่
33	แม่วิน อำเภอแม่วาง	ชุมชนสบวิน
34	บ้านแปะ อำเภอจอมทอง	กลุ่มทอผ้า บ้านห้วยทราย
35	ดอนเปา อำเภอแม่วาง	กลุ่มเย็บผ้า บ้านห้วยนิยม
36	บ้านทับ อำเภอแม่แจ่ม	กลุ่มทอผ้า บ้านสองธาร
37	บ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง	กลุ่มแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร บ้านสันกอเกิด
38	น้ำแพร่ อำเภอหางดง	ชุมชนบ้านแพะขวาง
39	สบแม่ข่า อำเภอหางดง	ชุมชนบ้านน้ำไทรง
40	เวียง อำเภอฝาง	กลุ่มโลหะหุบเงิน บ้านแม่ใจใต้
41	โป่งแยง อำเภอแมริม	กลุ่มแปรรูปพริกหวาน/ซาโยเต้ บ้านโป่งแยงใน
42	เทพเสด็จ อำเภอคอยสะเก็ด	ชุมชนบ้านกำแพงหิน

ที่มา: จากการวิจัย

ตารางที่ 4.3 แสดงรายนามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มชุมชนที่ร่วมโครงการ (ต่อ)

ลำดับ	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำตำบล	กลุ่มอาชีพ/ชุมชน
43	แซ่ซ้าง อำเภอสันกำแพง	ชุมชนบ้านหัวฝาย
44	ทุ่งรวงทอง อำเภอแม่วาง	กลุ่มน้ำพริกตาแดงจันทร์เกษร บ้านเตาไห
45	บ้านกาด อำเภอแม่วาง	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนปลอดสารพิษแม่วาง บ้านกาด
46	ท่าเหนือ อำเภอแม่อน	ชุมชนบ้านหัวขบง
47	สันกลาง อำเภอสันป่าตอง	ชุมชนบ้านป่าบง
48	แสนไห อำเภอเวียงแหง	ชุมชนบ้านปางป้อ
49	สง่าบ้าน อำเภอดอยสะเก็ด	กลุ่มบู้ยอินทรีย์ บ้านดอกแดง
50	ออนใต้ อำเภอสันกำแพง	ชุมชนบ้านริมออน
51	ทุ่งด้อม อำเภอสันป่าตอง	กลุ่มเสน่ห์สามบ้านไร่
52	มะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง	ชุมชนตำบลมะขุนหวาน
53	สันป่ายาง อำเภอแม่แตง	ชุมชนบ้านสันป่ายาง
54	สันผักหวาน อำเภอหางดง	กลุ่มประติมากรรมดินเผา บ้านป่าตาล
55	หนองแห่่ง อำเภอสันทราย	ชุมชนบ้านหนองแห่่ง
56	ท่ากว้าง อำเภอสารภี	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตทาง การเกษตรบ้านแก้ว
57	ตลาดใหญ่ อำเภอดอยสะเก็ด	ชุมชนบ้านแม่จ้องใต้
58	สันผีเสื้อ อำเภอเมือง	ชุมชนบ้านป่าข่อยใต้

ที่มา: จากการวิจัย

- (3) องค์กรภาครัฐ เอกชน และองค์กรอิสระ ได้แก่
 - (3.1) หน่วยงานทางศาสนา (ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง)
 - (3.2) โครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงายฯ
 - (3.3) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1

- (3.4) สมาคมส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- (3.5) สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่
- (3.6) พาณิชยจังหวัดเชียงใหม่
- (3.7) หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่
- (3.8) โรงเรียนสันทรายวิทยาคม
- (3.9) โรงเรียนนวมวิทย์
- (3.10) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
- (3.11) มูลนิธิรักไทย สำนักงานแม่แจ่ม
- (3.12) นักวิจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม
- (3.13) นักวิจัยด้านเศรษฐกิจพอเพียง
- (3.14) นักวิจัยด้านเศรษฐกิจ
- (3.15) มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- (3.16) โครงการพิเศษสวนเกษตรเมืองงาย ในพระองค์สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
- (3.17) ศูนย์พัฒนาระบบสารสนเทศทางธุรกิจแบบใหม่
- (3.18) สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ (สทท. เชียงใหม่)
- (3.19) กรมวิชาการเกษตร กลุ่มโครงการต่างประเทศ กองแผนงาน และวิชาการ
- (3.20) นักวิจัยอิสระ
- (3.21) มหาวิทยาลัยพายัพ
- (3.22) บริษัทไทยซิลค์ วิลเลจ จำกัด
- (3.23) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- (3.24) สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดเชียงใหม่
- (3.25) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
- (3.26) ธนาคารกรุงศรีอยุธยา

4.2.2 กระบวนการรองการทำงาน

จากกระบวนการผสานข้อมูลจากการดำเนินงานวิจัยในขั้นต้น นำมาสู่กระบวนการรองความรู้ จากการดำเนินงานวิจัย กล่าวคือ เมื่อเกิดความเชื่อมโยงจากการผสานหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นภาคีร่วมกับชุมชนแล้ว เมื่อชุมชนเกิดการรับทราบข้อมูลจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ชุมชนจะเกิดการกลั่นกรองความรู้เหล่านั้น วิเคราะห์หาแนวทางปฏิบัติอันเป็นการเลียนแบบการเรียนรู้ (ประพนธ์ ผาสุกยัต, 2549) กับชุมชนในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ภายหลังจากหน่วยงานภาคีต่างๆ โดยทีมวิจัย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรอิสระต่างๆ ได้ดำเนินงานในการประสานความร่วมมือ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (กระบวนการผสานการทำงาน) จนเกิดเป็นมุมมองของแนวคิดต่างๆ ต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยการวิเคราะห์และประเมินถึงศักยภาพและบริบทของชุมชนตนเอง (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) ที่จะนำไปสู่แนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มชุมชน จำนวน 58 แห่ง ซึ่งมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 32 แห่ง และด้านสังคม จำนวน 26 แห่ง มีรายละเอียดดังนี้

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มชุมชน กิจการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของท้องถิ่น จำนวน 32 แห่ง ได้แก่

(1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลยุหว่า ซึ่งมีกลุ่มเพาะเห็ด บ้านกล้วยแลหลวง และกลุ่มหัตถกรรมแกะสลักไม้ตำบลยุหว่า เป็นแกนนำในการขับเคลื่อนดำเนินงานในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน ศูนย์ฯ แห่งนี้ให้เป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนและเป็นแหล่งเรียนรู้ถ่ายทอดความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นไปสู่คนรุ่นหลัง

(2) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลจี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลจี้เหล็ก ซึ่งเป็นในลักษณะของการส่งเสริมอาชีพของกลุ่มผู้สูงอายุ บ้านแม่ชะจาน คือ การทำไม้กวาด การรีไซเคิลกล่องนม ฯลฯ ทั้งนี้การดำเนินงานมีเป้าหมายอยู่ 2 ประการ คือ การสร้างรายได้เสริมให้กับผู้สูงอายุ และการสังคมแห่งความสุขให้กับผู้สูงอายุในการอยู่ร่วมกัน

(3) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลน้ำแพร่ อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลน้ำแพร่ ซึ่งเป็นส่งเสริมและพัฒนาให้กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์บ้านดอกคำ เป็นกลุ่มอาชีพต้นแบบในการทำเกษตรอินทรีย์ชุมชน และเป็นกลุ่มอาชีพที่สร้างงานในชุมชน พร้อมกับการกระจายรายได้ไปสู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง

(4) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแม่สาว อำเภอแม่ฮาด จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลแม่สาว ซึ่งมีกลุ่มพืชม้าไทย บ้านสันมะนาว เป็นแกนนำในการดำเนินงานทั้งการมุ่งสร้างอาชีพในชุมชน พร้อมกับการส่งเสริมและให้ความรู้ในการตัดเย็บเสื้อผ้าไปสู่ผู้ที่ให้ความสนใจในชุมชน

(5) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลห้วยแก้ว อำเภอแม่ฮอน จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลห้วยแก้ว ซึ่งมีกลุ่มโฮมสเตย์ บ้านแม่กำปอง เป็นแกนหลักในการดำเนินงาน ที่จะสร้างรายได้ให้เกิดขึ้นในชุมชนด้วยรูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ โฮมสเตย์และน้ำตก เป็นต้น

(6) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลลำราญราษฎร์ อำเภอคอกอยสะเท็ด จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลลำราญราษฎร์ ที่มีกลุ่มแกะสลักไม้ บ้านสันต้นม่วงเหนือ เป็นแกนนำในการดำเนินงานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน ซึ่งถือได้ว่าเป็นอาชีพแกะสลักไม้เป็นอาชีพหลักของคนส่วนใหญ่ในชุมชน และสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนอย่างทั่วถึง

(7) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลทุ่งปี อำเภอแม่ฮวง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลทุ่งปี ซึ่งมีกลุ่มหัตถกรรมผ้าทอมือ บ้านทุ่งปี เป็นต้นแบบของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของชุมชน และจะใช้ศูนย์ฯ แห่งนี้ ในการขยายผลการพัฒนาอาชีพไปยังกลุ่มอาชีพต่างๆ ในชุมชนต่อไป

(8) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลโป่งทุ่ง อำเภอคอกอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลโป่งทุ่ง ซึ่งมีกลุ่มสหกรณ์รักไม้บ้านแม่บวนคอกอยเต่า เป็นแกนหลักในการดำเนินงานในการสร้างอาชีพให้กับชุมชนบ้านแม่บวน พร้อมทั้งการขยายไปสู่

หมู่บ้านอื่นๆ ใกล้เคียงที่มีความพร้อมและมีศักยภาพในการทำงาน อันจะเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจที่ดีต่อชุมชน

(9) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านหลวง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลบ้านหลวง ซึ่งมีกลุ่มหมู่บ้านพอเพียงและหมู่บ้านเห็ดหอมเป็นแกนหลักในการดำเนินงานในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางพระราชดำริ ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทและศักยภาพของพื้นที่

(10) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านเป่า อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลบ้านเป่า ซึ่งมีกลุ่มโฮมสเตย์บ้านดิน บ้านแม่ใจ เป็นแกนหลักในการดำเนินงาน พร้อมกับกลุ่มอาชีพต่างๆ ของชุมชน ในการสร้างให้เป็นการบริการด้านการท่องเที่ยวของชุมชน พร้อมกับพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนทั้งการผลิตและออกแบบ และการตลาด เป็นต้น

(11) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลคีตช้าง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลคีตช้าง เพื่อเป็นจุดประสานความร่วมมือกันของกลุ่มอาชีพต่างๆ ในชุมชน ทั้งกลุ่มบริการด้านการท่องเที่ยว กลุ่มสหกรณ์ร้านค้า ฯลฯ ซึ่งกลุ่มอาชีพเหล่านี้จะแกนนำสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นให้มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วและยั่งยืน

(12) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลร่องวัวแดง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลร่องวัวแดง ซึ่งมีกลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่แบบพอเพียง บ้านม่วงเขียว เป็นแกนนำในการดำเนินงาน ในการทำเกษตรของระดับตำบล เพราะ เป็นกลุ่มที่ได้นำเอาทฤษฎีใหม่มาผสมผสานกับทฤษฎีของความพอเพียง จนสามารถพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนมากขึ้น บนพื้นฐานของความพอเพียงได้อย่างเหมาะสม

(13) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลสันกำแพง ซึ่งมีกลุ่มติลยาแผ่นแร่ บ้านป่าสักขวาง เป็นแกนนำในการดำเนินงาน เป็นศูนย์ประสานการดำเนินงานการผลิตและการออกแบบผลิตภัณฑ์ และ

การตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ขายแผ่นแร่ในชุมชน จึงเป็นขยายการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนอย่างทั่วชุมชนตำบลสันกำแพง

(14) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแม่คือ อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลแม่คือ ซึ่งมีกลุ่มทำร่มและพัด บ้านแม่คือ เป็นแกนหลักในการดำเนินงาน ในการสร้างอาชีพและรายได้ในชุมชน ผ่านการทำร่มและพัด พร้อมทั้งใช้ศูนย์ เป็นจุดรวมของกลุ่มอาชีพในชุมชน และเป็นแหล่งเรียนรู้ไปสู่คนรุ่นหลังต่อไป

(15) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลห้วยทราย อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลห้วยทราย ซึ่งเป็นจุดรวมของทุกกลุ่มอาชีพในชุมชน เช่น กลุ่มผ้าและโครเชต์ กลุ่มผ้าใยกล้วย กลุ่มแหยม ฯลฯ ซึ่งกลุ่มอาชีพทั้งหมดนี้มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้ดีขึ้น

(16) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบวกค้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลบวกค้าง เพื่อพัฒนากลุ่มผลิตภัณฑ์จากขี้เถ้าให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและทำธุรกิจชุมชนมากขึ้น ซึ่งเมื่อทางกลุ่มมีการเจริญเติบโต ก็จะนำไปสู่การสร้างอาชีพและรายได้ให้กับคนในชุมชนอย่างทั่วถึง ถือว่าเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้เกิดความยั่งยืน

(17) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันติสุข อำเภอคอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลสันติสุข เพื่อส่งเสริม และพัฒนากลุ่มทอผ้าบ้านใหม่หนองหอยให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและธุรกิจชุมชนมากขึ้น ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจระดับตำบล

(18) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันทราย อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลสันทราย เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลุ่มมันกัลยาให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและทำธุรกิจชุมชนมากขึ้น ให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชน ซึ่งเมื่อกลุ่มมันกัลยาประสบความสำเร็จทางธุรกิจ ก็จะทำให้กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกมันฝรั่งประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพด้วยเช่นกัน อันจะเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างแท้จริง

(19) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลแม่วิน ซึ่งเป็นการรวมทุกกลุ่มอาชีพในชุมชนให้ดำเนินธุรกิจชุมชนร่วมกันอย่างแท้จริง ทั้งกลุ่มอาชีพที่เกี่ยวกับการบริการด้านการท่องเที่ยวและกลุ่มผลิตภัณฑ์ต่างๆ การดำเนินงานในลักษณะนี้จะนำไปสู่การพัฒนาทั้งเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

(20) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัด

เชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลบ้านแปะ ซึ่งมีกลุ่มทอผ้าบ้านห้วยทรายเป็นแกนนำในการดำเนินงาน ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชุมชน โดยใช้ผลิตภัณฑ์ของศูนย์ฯ คือ ผ้าฝ้ายทอมือแบบดั้งเดิมและแบบประยุกต์ จนก่อให้เกิดเป็นการสร้างอาชีพและรายได้ในชุมชนให้กับกลุ่มคนทุกวัยในชุมชน

(21) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลคอนเปา อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลคอนเปา ซึ่งมีกลุ่มเย็บผ้า บ้านห้วยเนียม เป็นแกนนำในการดำเนินงาน เพราะ สามารถสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนอย่างทั่วถึง และถ้าหากมีการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพและทำธุรกิจมากยิ่งขึ้น ก็จะส่งผลการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนมากขึ้นเช่นกัน

(22) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านทับ อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลบ้านทับ เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลุ่มทอผ้า บ้านสองธาร ให้มีระบบบริหารจัดการในการประกอบอาชีพและทำธุรกิจชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของภูมิภาคที่ท้องถิ่นไปสู่คนรุ่นหลัง ทั้งนี้ ทางกลุ่มอาชีพต้นแบบจะเป็นแรงผลักดันและเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนต่อไป

(23) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัด

เชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลบ้านกลาง ซึ่งมีกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร บ้านสันกอเกิด เป็นแกนนำในการดำเนินงาน ที่สามารถนำไปสู่การสร้างอาชีพและ

รายได้ไปสู่คนในชุมชนอย่างทั่วถึง และเกิดความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพในชุมชน เพราะศูนย์ฯ จะเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและกลุ่มเกษตรกรของชุมชน จึงเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจในทุกระดับและเหมาะสมกับบริบทของชุมชนนั้นๆ

(24) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลเวียง เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลุ่มโลหะชุบเงิน บ้านแม่ใจใต้ให้สามารถประกอบอาชีพและทำธุรกิจชุมชนให้เหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง และกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนอย่างทั่วถึงมากยิ่งขึ้น

(25) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลโป่งแยง อำเภอแมริ่ม จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลโป่งแยง เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลุ่มแปรรูปพริกหวาน/ชาโยเต้บ้านโป่งแยงใน ให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและทำธุรกิจชุมชนเพิ่มมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนจากจุดเล็กๆ ไปสู่ระดับตำบลต่อไป

(26) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลทุ่งรวงทอง อำเภอแม่วาง จังหวัด

เชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลทุ่งรวงทอง เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคน้ำพริกตาแดงจันทร์เกษม บ้านเตาไห ให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพและทำธุรกิจชุมชนเพิ่มมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งขยายผลการดำเนินงานไปสู่การพัฒนาคน้ำพริกตาแดงระดับตำบล อันจะเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนอย่างทั่วถึงต่อไป

(27) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านกาด อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลบ้านกาด เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคน้ำพริกตาแดงบ้านกาด ให้เป็นจุดศูนย์กลางของการทำเกษตรแบบปลอดภัยของระดับตำบล อันจะเป็นการพัฒนาคน้ำพริกตาแดงของชุมชน ซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ของตำบลให้มีการพัฒนาการประกอบอาชีพที่มีศักยภาพและเติบโตมากยิ่งขึ้น

(28) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสง่าบ้าน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัด

เชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลสง่าบ้าน ซึ่งมีกลุ่มปุ๋ยอินทรีย์ บ้านดอกแดง เป็นแกนหลักในการ

ดำเนินงาน พร้อมทั้งรวบรวมกลุ่มอาชีพต่างๆ ในชุมชนเข้าประสานความร่วมมือ ผู้การบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างแท้จริง เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้มีการเจริญเติบโตอย่างทั่วถึงในระดับตำบลต่อไป

(29) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลทุ่งด้อม อำเภอสันป่าตอง จังหวัด

เชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลทุ่งด้อม เพื่อรวมกลุ่มอาชีพหลักของตำบล คือ กลุ่มอาชีพสตรีผลิตภัณฑ์กระดาษสา บ้านไร่ กลุ่มผ่านนมเย็บมือ บ้านแม่กึ่งหลวง และกลุ่มหัตถกรรมพื้นที่ผ้าบ้านศรีโพธิ์งาม ซึ่งทั้ง 3 กลุ่มอาชีพดังกล่าว จะเป็นแกนนำสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนอย่างรวดเร็วและยั่งยืน สามารถสร้างอาชีพและรายได้ให้กับคนในชุมชนทั่วทั้งเทศบาลตำบลทุ่งด้อม

(30) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลมะขุนหวาน อำเภอสันป่าตอง จังหวัด

เชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลมะขุนหวาน เพื่อเป็นจุดศูนย์กลางของการทำบ่อก๊าซชีวภาพของตำบล พร้อมกับการเผยแพร่ความรู้ และประสบการณ์ในการทำเกษตรไปสู่คนในชุมชน อันจะเป็นการพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ ผู้การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนต่อไป

(31) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัด

เชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลสันผักหวาน ซึ่งมีกลุ่มประติมากรรมดินเผา บ้านป่าตาล เป็นแกนนำในการดำเนินงานในการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน สามารถสร้างอาชีพและรายได้ให้กับคนในชุมชน เป็นการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง จนสามารถสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้กับคนในชุมชนได้

(32) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลท่ากว้าง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ โดยการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจชุมชนเชิงคุณธรรมประจำตำบลท่ากว้าง ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรบ้านแคว และกลุ่มเกษตรกรในชุมชนเทศบาลตำบลท่ากว้าง ในการเกื้อหนุนและช่วยเหลือกันในการประกอบอาชีพ ผู้การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนมากขึ้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มชุมชน กับการพัฒนาด้านสังคมของ
ท้องถิ่น จำนวน 26 แห่ง ดังนี้

(1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัด
เชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการเสริมสร้างกิจกรรมการมีส่วนร่วม
เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนในเทศบาลตำบลป่าเมี่ยง เกี่ยวกับปัญหาความ
รุนแรงในเด็กและเยาวชน ปัญหาเด็กติดเกมส์ ปัญหาทะเลาะวิวาท และปัญหายาเสพติด

(2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลหนองแฝก อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่
มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการเสริมสร้างเครือข่ายเด็กและ
เยาวชนกับการมีส่วนร่วมในชุมชนตำบลหนองแฝก เพื่อแก้ไขปัญหาลูกความรุนแรง ปัญหาเด็ก
ติดเกมส์ ปัญหาทะเลาะวิวาท และปัญหายาเสพติด พร้อมทั้งให้เด็กและเยาวชนกล้าแสดงออก
ในสิ่งที่ถูกต้องมากขึ้น

(3) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันโปีง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่
มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็งทาง
สังคมกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการณรงค์เพื่อลดเหล้าในงานพิธีกรรมในตำบลสันโปีง
อันจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายภายในงาน และสร้างค่านิยม ความเชื่อ ในทางที่ถูกต้องให้กับคนใน
ชุมชน

(4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลเหมืองแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่
มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนาระบบการบริหารจัดการกลุ่ม
เกษตรกรผู้ปลูกดอกไม้ บ้านดอนตันให้มีประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานทั้งการผลิตและการ
จำหน่ายที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาด ผู้สร้างเสริมความเข้มแข็งและความยั่งยืนของกลุ่ม
เกษตรกรของชุมชน

(5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลอินทขิล อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนาระบบการบริหารจัดการศูนย์
เอนกประสงค์บริการผู้สูงอายุองค์กรสวัสดิการชุมชน ในการอำนวยความสะดวกและสร้าง
กิจกรรมนันทนาการให้กับผู้สูงอายุในชุมชน อันจะนำไปสู่ความสุขและสร้างความสุขแก่
ผู้สูงอายุในชุมชน

(6) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลตาตดขัวญ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการกลุ่ม ตีลื้อบ้านบ่อหิน ให้สามารถประกอบอาชีพ และทำธุรกิจชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่และลักษณะทางสังคมที่คงความเป็นเอกลักษณ์ควรรักษาแก่นุรักษ์และสืบทอด

(7) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสะลวง อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนาส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาในเด็กและเยาวชนของตำบลสะลวง ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายและสร้างสรรค์ เช่น การร่วมกันปลูกป่า ค่ายเยาวชน ฯลฯ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญต่อพัฒนาการทางความคิดและอารมณ์ ตลอดจนลดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงของวัยเด็กและเยาวชนของชุมชนได้เป็นอย่างดี

(8) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนากระบวนการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ เพื่อเสริมสร้างความสุขและสร้างเครือข่ายของผู้สูงอายุในตำบลหางดง นำไปสู่การอยู่ร่วมกันของผู้สูงอายุในชุมชนอย่างมีความสุข และเกิดการช่วยเหลือแบ่งปันซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น

(9) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแม่แรม อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งทางสังคมกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการรณรงค์และส่งเสริมให้ลดการผลิตและการดื่มสุราของประชาชนในตำบลแม่แรม อันจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายของแต่ละครัวเรือน ลดปัญหาความรุนแรงที่เกิดจากการดื่มสุรา และทำให้ความสุขที่แท้จริงกลับคืนสู่แต่ละครอบครัว

(10) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแม่คะ อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนาศักยภาพในการให้บริการของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนประจำตำบลแม่คะ ทั้งการสนับสนุนงบประมาณด้านอาหารกลางวัน และสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้ระบบการศึกษาในชุมชนเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

(11) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนาและพัฒนาป่าชุมชนบ้านสหกรณ์ทุ่งใหม่ ในกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าชุมชนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ทั้ง

กิจกรรมสร้างฝายชะลอน้ำ กิจกรรมปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ กิจกรรมทำแนวกันไฟฟ้า ฯลฯ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะสร้างความรัก และความสามัคคี ในชุมชน และทำให้ป่าไม่มีความอุดมสมบูรณ์เป็นแหล่งต้นน้ำสำหรับการทำเกษตรกรรมในชุมชนต่อไป

(12) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลคอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสของชุมชน บ้านคอนแก้ว ซึ่งจะมีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครที่ร่วมกันดำเนินงานอย่างจริงจัง เพื่อให้ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในชุมชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมากขึ้น และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเท่าเทียมกัน คู่สังคมที่ปกติสุข

(13) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลบ้านปาง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อฟื้นฟูป่าชุมชน บ้านแม่ขนิลเหนือ ให้กลับมาสมบูรณ์ดังเช่นเดิม ซึ่งจะใช้กิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลายในการเชื่อมโยงการมีส่วนร่วมกับ อปท. และชุมชน ให้ร่วมดำเนินงานอย่างจริงจัง จนสามารถฟื้นฟูป่าที่แห้งแล้งให้กลับมาที่มีความอุดมสมบูรณ์ ให้เป็นแหล่งต้นน้ำสำหรับการทำเกษตรกรรมของคนในชุมชนต่อไป

(14) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลริมเหนือ อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการส่งเสริมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนบ้านเหมืองผ้า ซึ่งเป็นการนำเอาภูมิปัญญาการทำเสวียนสำหรับใส่เศษขยะ (เศษใบไม้) กลับมาใช้ในชุมชน ทำให้ชุมชนลดอัตราการเผาขยะและยังสามารถสร้างจิตสำนึกให้ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(15) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลน้ำแพร่ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนและให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชนในชุมชนบ้านแพะขวาง ซึ่งเป็นการนำเอาวัฒนธรรมและภูมิปัญญา เช่น ศิลปะการตีกลองสะบัดชัย เป็นต้น มาถ่ายทอดสู่ชุมชน อันเป็นการอนุรักษ์ไว้ซึ่งของศิลปะอันทรงคุณค่าของชุมชน

(16) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสบแม่ข่า อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนาระบบการบริหารจัดการสหกรณ์ร้านค้า บ้านน้ำไทรง ซึ่งเป็นการจัดการโดยคนในชุมชนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และให้คนในชุมชนได้ซื้อสินค้าราคาถูกภายในชุมชน เป็นศูนย์ฝึกอาชีพให้กับคนในชุมชนด้วยเช่นกัน

(17) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลเทพเสด็จ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้กับการสืบสานประเพณีเลี้ยงผีขุนน้ำของชุมชนบ้านท่าแพงหิน เพื่อปลูกฝังให้คนในชุมชนตระหนักถึงคุณค่าของป่าไม้ และร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์ ตลอดจนสืบทอดภูมิปัญญาในวิธีการรักษาป่าไม้ของคนรุ่นก่อนให้คงอยู่ต่อไป

(18) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแม่ช้าง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน บ้านหัวฝาย ซึ่งมีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัคร โดยคนในชุมชนเพื่อร่วมกันรับผิดชอบอย่างจริงจัง ทั้งในการสร้างที่อยู่อาศัยและช่วยเหลือในส่วนอื่นๆ ที่ขาดไป จนนำไปสู่สังคมเอื้ออาทร และมอบความสุขแก่ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสมากขึ้น

(19) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลทาเหนือ อำเภอแม่อน จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อฟื้นฟูป่าชุมชน บ้านหัวยบง ซึ่งได้จัดตั้งคณะกรรมการป่าชุมชนเพื่อทำหน้าที่ในการดูแลรักษาป่าไม้ และเป็นผู้ดำเนินการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ให้กลับมามีความอุดมสมบูรณ์ เป็นพื้นที่สร้างชีวิต สร้างความสุข ให้กับคนในชุมชนต่อไป

(20) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนาอารามรอยพระบาทร่องอ้อสู่การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนบ้านป่าบง ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนทุกเพศทุกวัย ของคนในชุมชน ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีทางศาสนา เพื่อเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน

(21) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการอนุรักษ์และพัฒนาป่าชุมชนบ้านปางป้อ ซึ่งเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันจากทุกภาคส่วนในชุมชน ทั้ง อบต. กลุ่มชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พร้อมทั้งฟื้นฟูป่าไม้ที่เสื่อมโทรมจากการถูกทำลายของคนในชุมชนเอง ให้ป่าชุมชนแห่งนี้กลับมาอุดมสมบูรณ์อีกครั้ง

(22) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลออนใต้ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการบริหารจัดการสวัสดิการสุขอนามัย และการจัดการด้านสาธารณสุขมูลฐานที่มีประสิทธิภาพในชุมชนบ้านริมออน ซึ่งจะเน้นกิจกรรมที่นำไปสู่การจัดการการเรียนรู้ร่วมกันในชุมชน ทั้งการร่วมแสดงความคิดเห็นและร่วมดำเนินงานอย่างจริงจัง จนทำให้คนในชุมชนรู้และเข้าใจในการดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัว ตลอดจนมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่แข็งแรง สามารถใช้ชีวิตประจำวันในสังคมอย่างปกติสุข

(23) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันป่ายาง อำเภอมะเข่ จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการป่าชุมชน บ้านสันป่ายาง ซึ่งได้สร้างกิจกรรมต่างๆ เพื่ออนุรักษ์ป่าชุมชนให้มีความอุดมสมบูรณ์ และมีความยั่งยืน ทั้ง กิจกรรมการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ กิจกรรมการบวชป่า กิจกรรมทำแนวกันไฟ ฯลฯ ที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ และวางแผนทรัพยากรป่าไม้ของคนในชุมชน

(24) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลหนองแห้ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนากระบวนการจัดการการป้องกันและลดอัตราผู้ป่วยโรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูงในชุมชน บ้านหนองแห้ง ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเน้นแผนการดำเนินงานและรูปแบบการทำงานที่สามารถนำไปใช้ไปจริงกับชุมชน ที่เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การสร้างความรู้ ความเข้าใจในโรคเบาหวานและโรคความดันโลหิตสูง พร้อมกับการปฏิบัติเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงต่อโรคต่างๆ เหล่านั้น

(25) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลตลาดใหญ่ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนในชุมชน บ้านแม่จ้อง ซึ่งจะใช้กิจกรรมที่สร้างสรรค์และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแท้จริง คือ การเล่นดนตรีและกีฬา ที่ถือว่าเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพในเรื่องของทักษะ ความรู้ ความคิด และอารมณ์ ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับสังคมภายนอกได้อย่างเหมาะสม

(26) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

มีแนวทางการพัฒนาด้านสังคม โดยการบริหารจัดการการผลิตผักปลอดสารพิษอย่างมีประสิทธิภาพของเกษตรกร บ้านป่าข่อยใต้ ซึ่งจะทำให้รับรู้และเข้าใจการทำเกษตรแบบปลอดสารพิษที่พอประมาณ และมีความเหมาะสมกับศักยภาพและพื้นที่เกษตรของตนเอง อีกทั้งยังจะทำให้ชุมชนแห่งนี้ได้บริโภคพืชผักที่ปลอดสารพิษ และมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง

4.2.3 กระบวนการตกตะกอน

นักวิจัยท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และทีมนักวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จะใช้กระบวนการจัดการการเรียนรู้ (Learning Management) เพื่อให้ทุกฝ่ายร่วมกันวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยร่วมกันก่อให้เกิดการตกตะกอนของความรู้ในตัวบุคคลและชุมชน ผลลัพธ์ของความรู้ที่ได้แตกต่างกัน ตามบริบทของบุคคลและชุมชน ซึ่งได้เกิดการแลกเปลี่ยนตามกระบวนการดังกล่าวข้างต้น โดยการดำเนินงานในกระบวนการตกตะกอนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน จำนวน 58 แห่ง มีแนวทางการดำเนินงานตามบริบทและเป้าหมายของแต่ละท้องถิ่น ตามการจัดการการเรียนรู้ (LM) โครงการวิจัย จำนวน 5 โครงการ ด้วยกัน ได้แก่

(1) โครงการ “การจัดการการเรียนรู้เพื่อสร้าง และพัฒนานักวิจัยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและพัฒนานักวิจัยท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยวิธีการจัดการการเรียนรู้ (Learning Management: LM) พร้อมกับการเพิ่มศักยภาพของนักวิจัยท้องถิ่น ให้สามารถสร้างงานวิจัยที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสม

(2) โครงการ “การจัดการการเรียนรู้เพื่อสร้างแผนชุมชนในการยกระดับการพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ จากระากหญ้าสู่รากแก้ว” มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สมาชิกของชุมชนในท้องถิ่น สามารถใช้กระบวนการจัดการการเรียนรู้ (Learning Management: LM) ในการสร้างแผนชุมชนทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้อย่างเหมาะสมตามท้องถิ่นของตนเอง พร้อมทั้งให้ชุมชนใช้แผนชุมชนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้กับท้องถิ่นของตนเอง ยกกระดับการพัฒนาชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมสู่ระดับที่เข้มแข็งได้

(3) โครงการ “การจัดการการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ต่อการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

ศึกษาการจัดการเรียนรู้ (Leaning Management: LM) เพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ ต่อการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

(4) โครงการ “การจัดการการเรียนรู้ในการบูรณาการการสื่อสารของชุมชนแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและพัฒนานักประชาสัมพันธ์ชุมชนประจำท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยวิธีการจัดการการเรียนรู้ (Leaning Management: LM) ด้านการสื่อสาร พร้อมกับการเพิ่มศักยภาพของคนในชุมชน โดยการใช้หลักการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเหมาะสม

(5) โครงการ “การวัดมูลค่าเพิ่มของสินทรัพย์ชุมชนจากการจัดการการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคชนบทและชุมชนเมือง จังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างการเรียนรู้ (Leaning Management: LM) ในการวิเคราะห์ศักยภาพของชุมชนในการสร้างความมั่นคงด้านการจัดการสินทรัพย์ชุมชนของท้องถิ่น จนสามารถทราบมูลค่าเพิ่มของการจัดการสินทรัพย์ชุมชน ที่ได้จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ภาคชนบทและชุมชนเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ให้สามารถพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งโครงการวิจัยทั้ง 5 โครงการนี้ เกิดจากการตกตะกอนของความคิด และจากการจัดการการเรียนรู้ (LM) อันจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่นให้เกิดความก้าวหน้า และมีความยั่งยืนต่อไป

4.2.4 กระบวนการตกผลึก

จากความรู้ที่ได้ในกระบวนการของการตกตะกอนที่ผ่านมา เมื่อทุกฝ่ายได้ทำกรนำเอาความรู้ต่างๆ ไปประยุกต์ใช้และนำไปปฏิบัติตามสภาพจริงของชุมชน มีการปรับใช้ให้เหมาะสม ตามกระบวนการจัดการการเรียนรู้แล้ว ผลที่ได้สุดท้ายจะก่อให้เกิดความรู้ที่ติดตัวผู้ปฏิบัติผ่านกระบวนการ LM ในที่นี้ คือ การมีส่วนร่วมสามฝ่าย อันได้แก่ นักวิจัยของโครงการ หรือนักวิจัยร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (RP คือ Researcher of Project) ทรัพยากรมนุษย์ของชุมชน (HR คือ Researcher Resource) ที่ได้เรียนรู้ร่วมกันกับการจัดการการเรียนรู้ครั้งนี้ และนักวิจัยของชุมชน (RR คือ Researcher of Rural and Urban) เรียกกระบวนการนี้ว่าการตกผลึกของรู้นั้นเอง

“กระบวนการตกผลึก” คือ ผลสำเร็จของการดำเนินงาน ทั้ง 5 โครงการ ที่ได้นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการจัดการการเรียนรู้ (LM) ผู้การบูรณาการการทำงานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของภาคชนบท และชุมชนเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

(1) โครงการ “การจัดการการเรียนรู้เพื่อสร้าง และพัฒนานักวิจัยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า สามารถสร้างและพัฒนานักวิจัยท้องถิ่นประจำตำบลของจังหวัดเชียงใหม่ได้ จำนวน 58 คน (ในเขตพื้นที่ 19 อำเภอ) โดยนักวิจัยท้องถิ่นเหล่านี้ได้นำเสนองานวิจัยท้องถิ่นในประเด็นของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เหมาะสมตามบริบทของชุมชนและถูกต้องตามกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจจำนวน 32 เรื่อง และงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมจำนวน 26 เรื่อง ผลของการวิจัยท้องถิ่นทั้งหมดได้ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ที่ชัดเจนอย่างแท้จริง และเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน

(2) โครงการ “การจัดการการเรียนรู้เพื่อสร้างแผนชุมชนในการยกระดับการพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่ จากรากหญ้าสู่รากแก้ว” ผลการวิจัยพบว่า สามารถจัดการเรียนรู้ในการสร้างแผนพัฒนาชุมชน ด้วยกระบวนการแบบมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 58 แห่ง ที่สามารถแยกเป็นแผนยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 32 แผน ด้านสังคม จำนวน 26 แผน โดยการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการวิเคราะห์ศักยภาพพื้นฐานของชุมชนที่จะส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น ผ่านกระบวนการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง อุปสรรค และ โอกาส ที่ส่งผลต่อแผนชุมชน และกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาตามกรอบของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนในด้านเศรษฐกิจและสังคม จนเกิดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาอย่างแท้จริง

(3) โครงการ “การจัดการการเรียนรู้เพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ต่อการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า การจัดการการเรียนรู้ (LM) ได้เกิดการวิเคราะห์ศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นที่ไปได้อย่างถูกต้อง ถูกทิศทาง และมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งการนำองค์ความรู้ไปทดลองใช้และปฏิบัติจริงในการบริหารจัดการภายในกลุ่มหรือชุมชน ผู้การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และสร้างสรรค์ในความคิด ที่เน้นถึงการถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปสู่คนรุ่นหลัง ตลอดจนการทำงานแบบมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและชุมชน

(4) โครงการ “การจัดการการเรียนรู้ในการบูรณาการการสื่อสารของชุมชนแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า

ชุมชนในท้องถิ่นสามารถเรียนรู้ร่วมกันเชิงบูรณาการกับหน่วยงานในท้องถิ่นของตนเองในการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ที่สามารถนำเสนอแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 32 ชิ้นงาน และด้านสังคม จำนวน 26 ชิ้นงาน ผลงานสื่อประชาสัมพันธ์ แผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่น ที่ผลิตได้ถูกนำเสนอผ่านสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ (สทท.เชียงใหม่) ตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2552 การประชาสัมพันธ์ดังกล่าว ได้ทำให้ชุมชนทราบทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นตนเอง และยังเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการนำเสนอแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น

(5) โครงการ “การวัดมูลค่าเพิ่มของสินทรัพย์ชุมชนจากการจัดการการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคชนบทและชุมชนเมือง จังหวัดเชียงใหม่” ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างความมั่นคงด้านการจัดการสินทรัพย์ชุมชนของตนเองได้เป็นอย่างดี ชุมชนคิดเป็น วิเคราะห์เป็น และปฏิบัติได้ โดยเข้าใจและวิเคราะห์ถึงคุณค่าสินทรัพย์ชุมชน ที่สามารถนำมาบูรณาการร่วมกับการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาที่มีความสมดุลส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ภายใต้ฐานของทุนทางสังคม ทุนธรรมชาติ ทุนจริยธรรมและทุนแห่งความยั่งยืนที่อยู่คู่กับชุมชนตลอดไป ซึ่งสามารถวัดมูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจด้วยตัวชี้วัด “ผลสัมฤทธิ์ทางรายได้และความคุ้มค่าทางการเงิน” ซึ่งก่อให้เกิดมูลค่าของสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้นในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผล

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มชุมชนของแต่ละพื้นที่ ต่างก็เกิดการพัฒนาจากการจัดการการเรียนรู้ (LM) ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เกิดจากศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ ทุนทางสังคม และบริบทพื้นที่แต่ละชุมชน ซึ่งได้เกิดกลุ่มต้นแบบที่มีประสิทธิภาพและศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นอย่างแท้จริง สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม คือ มีนักวิจัยท้องถิ่น ที่สามารถใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ (LM) อย่างมีประสิทธิภาพ และพร้อมจะดำเนินงานในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเต็มความสามารถ มีแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่นและสามารถดำเนินงานได้อย่างแท้จริง มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพต่อการยกระดับเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน มีการนำการสื่อสารชุมชนแบบมีส่วนร่วมมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสินทรัพย์ชุมชนมีมูลค่าเพิ่มต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

“กระบวนการตกผลึก” ได้นำไปสู่กลุ่มต้นแบบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มชุมชน ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความพร้อม มีศักยภาพ ความสามารถ และ

ประสิทธิภาพ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ซึ่งต้นแบบที่ได้จะผ่านการประเมินด้วยตัวชี้วัดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นจากการจัดการการเรียนรู้ (LM) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน จำนวน 3 มิติด้วยกัน อันประกอบไปด้วย มิติที่ 1 คือ ระดับความสามารถในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มิติที่ 2 คือ ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชน และมิติที่ 3 คือ ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนา

ต้นแบบจากกระบวนการตกผลึกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกลุ่มชุมชนทั้งหมด จำนวน 58 แห่ง โดยแบ่งเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 32 แห่ง และด้านสังคม จำนวน 26 แห่ง สามารถสรุปผลการประเมินได้ในบทที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ของการวิจัยในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

